

DEUTERONOMUL

SAU A CINCEA CARTE A LUI MOISE

1

1. Iată cuvintele pe cari le-a spus Moise întregului Israel, dincoace de Iordan, în pustie, într-o câmpie, față în față cu Suf, între Paran, Tofel, Laban, Hațerot și Di-Zahab.
2. (Dela Horeb pînă la Cades-Barnea, pe drumul care duce la muntele Seir, este o depărtare de unsprezece zile).
3. În al patruzecilea an, în luna unsprezecea, în ziua întâi a lunii, Moise a vorbit copiilor lui Israel și le-a spus tot ce-i poruncise Domnul să le spună.
4. Aceasta era după ce a bătut pe Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon, și pe Og, împăratul Basanului, care locuia la Aștarot și la lui, Moise a început să lămurească legea aceasta și a zis:
6. Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a vorbit la Horeb, zicînd: „Ați locuit destulă vreme în muntele acesta.
7. Întoarceți-vă, și plecați; duceți-vă la muntele Amoriților și în toate împrejurimile: în câmpie, pe munte, în vale, în partea de miază-zi, pe țărmul mării, în țara Cananiților și în Liban, pînă la rîul cel mare, rîul Eufrat.
8. Vedeți, v-am pus țara înaintea; intrați și luați în stăpînire țara pe care domnul a jurat părinților voștri, Avraam, Isaac și Iacov, că o va da lor și seminței lor după ei.“
9. În vremea aceea, v-am spus: „Eu
10. Domnul, Dumnezeul vostru, v-a înmulțit, și azi sînteți foarte mulți la număr, ca stelele cerului.
11. Domnul, Dumnezeul părinților voștri, să vă mărească de o mie de ori pe atît, și să vă binecuvinteze, după cum a făgăduit!
12. Cum aș putea să port eu singur pricinile voastre, povara voastră și certurile voastre?
13. Luați din semințiile voastre niște bărbați înțelepți, pricepuți și cunoscuți, și-i voi pune în fruntea voastră.“
14. Voi mi-ați răspuns, și ați zis: „Ceea ce spui tu să facem este un lucru bun.“
15. Am luat atunci pe căpeteniile semințiilor voastre, bărbați înțelepți și cunoscuți, și i-am pus în fruntea voastră drept căpetenii peste o mie, căpetenii peste o sută, căpetenii peste cincizeci, și căpetenii peste zece, ca dregători în semințiile voastre.
16. Am dat, în acelaș timp, următoarea poruncă judecătorilor voștri: „Să ascultați pe frații voștri, și să judecați după dreptate neînțelegerile fiecăruia cu fratele lui sau cu străinul.
17. Să nu căutați la fața oamenilor în judecățile voastre; să ascultați pe cel mic ca și pe cel mare; să nu vă temeți de nimeni, căci Dumnezeu e Cel care face dreptate. Și cînd veți găsi o pricină prea grea, s-o aduceți înaintea mea, ca s-o aud.“
18. Așa v-am poruncit, în vremea aceea, tot ce aveți de făcut.
19. Am plecat din Horeb, și am străbătut toată pustia aceea mare și grozavă pe care ați văzut-o; am luat drumul care duce în muntele Amoriților, cum ne poruncise Domnul, Dumnezeul nostru, și am ajuns la Cades-Barnea.
20. Și eu v-am zis: „Ați ajuns la muntele Amoriților pe care ni-l dă Domnul, Dumnezeul nostru.
21. Iată că Domnul, Dumnezeul tău, îți pune țara înaintea; suie-te, ia-o în stăpînire, cum ți-a spus Domnul Dumnezeul părinților tăi; nu te teme, și nu te înspăimînta.“
22. Voi v-ați apropiat cu toții de mine, și ați zis: „Să trimetem niște oameni înaintea noastră, ca să iscodească țara, și să ne aducă răspuns cu privire la drumul pe care ne vom sui în ea și asupra cetăților în cari vom ajunge.“
23. Părerea aceasta mi s-a părut bună; și am luat doisprezece oameni dintre voi, cîte un om de fiecare seminție.
24. Ei au plecat, au trecut muntele, și au ajuns pînă la valea Eșcol, și au iscodit țara.
25. Au luat în mîni din roadele țării și ni le-au adus; ne-au făcut o dare de seamă, și au zis: „Bună

țară ne dă Domnul, Dumnezeu nostru.“

26. Dar voi n'ați vrut să vă suiți în ea, și v-ați răsvrătit împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului vostru.

27. Ați cîrțit în corturile voastre, și ați zis: „Pentru că ne urăște, de aceea ne-a scos Domnul din țara Egiptului, ca să ne dea în mîinile Amoriților și să ne nimicească.

28. Unde să ne suim? Frații noștri ne-au muiat inima, zicînd: „Poporul acela este un popor mai mare și mai înalt la statură decît noi; cetățile sînt mari și întărite pînă la cer; ba încă, am văzut acolo și copii de ai lui Anac.“

29. Eu v'am zis: „Nu vă spăimîntați, și nu vă fie frică de ei.

30. Domnul, Dumnezeu vostru, care merge înaintea voastră, se va lupta El însuș pentru voi, potrivit cu tot ce a făcut pentru voi sub ochii voștri în Egipt.

31. Apoi în pustie, ai văzut că Domnul, Dumnezeu tău, te-a purtat cum poartă un om pe fiul său, pe tot drumul pe care l-ați făcut pînă la sosirea voastră în locul acesta.“

32. Cu toate acestea, voi n-ați avut încredere în Domnul, Dumnezeu vostru,

33. care mergea înaintea voastră pe drum, ca să vă caute un loc de poposire: noaptea într-un foc, ca să vă arate drumul pe care trebuiați să mergeți, și ziua într'un nor.

34. Domnul a auzit glasul cuvintelor voastre. S-a mîniat, și a jurat, zicînd:

35. „Niciunul din bărbații cari fac parte din acest neam rău nu va vedea țara aceea bună pe care am jurat că o voi da părinților voștri,

36. afară de Caleb, fiul lui Iefune. El o va vedea, și țara în care a mers, o voi da lui și copiilor lui, pentru că a urmat în totul calea Domnului.“

37. Domnul S'a mîniat și pe mine, din pricina voastră, și a zis: „Nici tu nu vei intra în ea.

38. Iosua, fiul lui Nun, slujitorul tău, va intra în ea; întărește-l, căci el va pune pe Israel în stăpînirea țării aceleia.

39. Și pruncii voștri, despre cari ați zis: „Vor fi de jaf!“ și fiii voștri, cari nu cunosc azi nici binele nici răul, ei vor intra în ea; da, lor le-o voi da, și ei o vor stăpîni.

40. Dar voi, întoarceți-vă înapoi, și plecați în pustie, în spre marea Roșie.“

41. Voi ați răspuns, și mi-ați zis: „Am păcătuit împotriva Domnului; ne vom sui și ne vom bate, cum ne-a poruncit Domnul, Dumnezeu nostru.“ Și v'ați încins fiecare armele, și v-ați încumetat să vă suiți pe munte.

42. Domnul mi-a zis: „Spune-le: „Nu vă suiți și nu vă luptați, căci Eu nu sînt în mijlocul vostru; nu căutați să fiți bătuți de vrăjmașii voștri.“

43. Eu v-am spus, dar n-ați ascultat; ci v-ați răzvrătit împotriva poruncii Domnului, și v-ați suit semeți pe munte.

44. Atunci Amoriții, cari locuiesc pe muntele acesta, v-au ieșit înainte, și v-au urmărit ca albinele; v-au bătut din Seir, pînă la Horma.

45. La întoarcerea voastră, ați plîns înaintea Domnului; dar Domnul nu v-a ascultat glasul, și n-a luat aminte la voi.

46. Și așa ați rămas la Cades, unde ați stat multă vreme.

2

1. Ne-am întors, și am plecat în pustie, pe drumul care duce la marea Roșie, cum îmi poruncise Domnul; și am ocolit multă vreme munte Seir.

2. Domnul mi-a zis:

3. „Vă ajunge de cînd ocoliți muntele acesta. Întoarceți-vă spre miazănoapte.

4. Dă următoarea poruncă poporului: „Acum aveți să treceți prin hotarele fraților voștri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir. Ei se vor teme de voi; dar să vă păziți bine.

5. Să nu vă încăierați cu ei; căci nu vă voi da în țara lor nici măcar o palmă de loc: muntele Seir l-am dat în stăpînire lui Esau.

6. Să cumpărați de la ei cu preț de argint, hrana pe care o veți mîncea, și să cumpărați dela ei cu preț de argint, chiar și apa pe care o veți bea.

7. Căci Domnul, Dumnezeul tău, te-a binecuvântat în tot lucrul mâinilor tale și ți-a cunoscut călătoria în această mare pustie. Iată, de patruzeci de ani de când Domnul Dumnezeul tău este cu tine, și n-ai dus lipsă de nimic.“
8. Am trecut pe departe de frații noștri, copiii lui Esau, cari locuiesc în Seir, și pe departe de drumul care duce în câmpie, departe de Elat și de Ețion-Gheber; apoi ne-am întors și am apucat spre pustia Moabului.
9. Domnul mi-a zis: „Nu face război cu Moab, și nu te apuca la luptă cu el; căci nu-ți voi da nimic să stăpânești în țara lui: „Arul l-am dat în stăpânire copiilor lui Lot.
10. (Mai înainte aici locuiau Emimii: un popor mare, mult la număr și de statură înaltă, ca Anachimii.
11. Ei treceau drept Refaimiți, ca și Anachimii; dar Moabiții îi numeau Emimi.
12. Seir era locuit altă dată de Horiți; copiii lui Esau i-au izgonit, i-au nimicit dinaintea lor, și s-au așezat în țara pe care o stăpânește și pe care i-a dat-o Domnul.)
13. Acum sculați-vă și treceți pârîul Zered.“
Am trecut pârîul Zered.
14. Vremea cît au ținut călătoriile noastre dela Cades-Barnea pînă la trecerea pârîului Zered a fost de treizeci și opt de ani, pînă a perit din mijlocul taberei tot neamul oamenilor de război, cum le jurase Domnul.
15. Mîna Domnului a fost împotriva lor ca să-i nimicească din mijlocul taberei, pînă ce au perit.
16. După ce au perit toți bărbații de război, murind în mijlocul poporului,
17. Domnul mi-a vorbit și a zis:
18. „Să treci azi hotarul Moabului, la cetatea Ar,
19. și să te apropii de copiii lui Amon. Să nu faci război cu ei, și să nu te iei la luptă cu ei; căci nu-ți voi da nimic de stăpînit în țara copiilor lui Amon: am dat-o în stăpînire copiilor lui Lot.
20. Țara aceasta trecea deasemenea ca o țară a lui Refaim; mai înainte locuiau în ea Refaimiții; și Amoniții îi numeau Zamzumimi:
21. un popor mare, mult la număr și de statură înaltă, ca Anachimii. Domnul i-a nimicit dinaintea Amoniților, cari i-au izgonit și s-au așezat în locul lor.
22. (Așa a făcut Domnul și pentru copiii lui Esau cari locuiesc în Seir, cînd a nimicit pe Horiți dinaintea lor; ei i-au izgonit și s-au așezat în locul lor, pînă în ziua de azi.
23. Deasemenea, Aviții, cari locuiau în sate pînă la Gaza, au fost nimiciți de Caftoriți, ieșiți din Caftor, cari s’au așezat în locul lor.)
24. Sculați-vă, plecați, și treceți pârîul Arnon. Iată, îți dau în mîini pe Sihon, împăratul Hesbonului, Amoritul, și țara lui. Începe cucerirea, fă război cu el!
25. De azi încolo voi băga groaza și frica de tine în toate popoarele de subt cer; și, la auzul faimei tale, vor tremura și se vor îngrozi de tine.“
26. Din pustia Chedemot, am trimes soli la Sihon, împăratul Hesbonului, cu vorbe de pace. Am trimes să-i spună:
27. „Lasă-mă să trec prin țara ta; voi ținea drumul mare, fără să mă abat nici la dreapta nici la stînga.
28. Să-mi vinzi pe preț de argint hrana pe care o voi mânca, și să-mi dai cu preț de argint apa de care o voi bea; nu voi face altceva decît să trec cu piciorul, -
29. lucru pe care mi l-au îngăduit copiii lui Esau cari locuiesc în Seir, și Moabiții cari locuiesc în Ar - îngăduiește-mi și tu lucrul acesta, pînă voi trece Iordanul ca să intru în țara pe care ne-o dă Domnul, Dumnezeul nostru.“
30. Dar Sihon, împăratul Hesbonului, n-a vrut să ne lase să trecem pela el; căci Domnul, Dumnezeul tău, i-a făcut duhul neînduplecat, și i-a împietrit inima, ca să-l dea în mîinile tale, cum vezi azi.
31. Domnul mi-a zis: „Vezi, acum încep să-ți dau pe Sihon și țara lui; începe și tu dar să-i iei în stăpînire țara ca s’o moștenești.“
32. Sihon ne-a ieșit înainte, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră, la Iahaț.
33. Domnul, Dumnezeul nostru, ni l-a dat în mîni, și l-am bătut, pe el, și pe fiii lui, și pe tot poporul

lui.

34. I-am luat atunci toate cetățile, și le-am nimicit cu desăvârșire: bărbați, femei și prunci i-am nimicit cu desăvârșire, și n'am lăsat să scape niciunul măcar.

35. Numai vitele le-am răpit pentru noi, precum și prada din cetățile pe cari le luaserăm.

36. Dela Aroer, care este pe malurile pârului Arnon, și dela cetatea care este în vale, pînă la Galaad, n-a fost nici o cetate prea tare pentru noi: Domnul, Dumnezeul nostru, ni le-a dat pe toate în mînă.

37. Dar de țara copiilor lui Amon nu te-ai apropiat, de toate malurile pârului Iaboc, de cetățile dela munte, și de toate locurile pe cari te-a oprit Domnul, Dumnezeul tău, să le lovești.

3

1. Ne-am întors, și ne-am suit pe drumul care duce la Basan. Og, împăratul Basanului, ne-a ieșit înaintea, cu tot poporul lui, ca să lupte împotriva noastră la Edrei.

2. Domnul mi-a zis: „Nu te teme de el; căci îl dau în mînile tale, pe el și tot poporul lui, și țara lui; să te porți cu el cum te-ai purtat cu Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon.“

3. Și Domnul, Dumnezeul nostru, a mai dat în mînile noastre și pe Og, împăratul Basanului, cu tot poporul lui; l-am bătut și n-am lăsat să scape niciunul din oamenii lui.

4. I-am luat atunci toate cetățile, și n-a fost una care să nu cadă în stăpînirea noastră: șasezeci de cetăți, tot ținutul Argob, împărăția lui Og din Basan.

5. Toate cetățile acestea erau întărite, cu ziduri înalte, cu porți și zăvoare, afară de cetățile fără ziduri cari erau foarte multe la număr.

6. Le-am nimicit cu desăvârșire, cum făcusem cu Sihon, împăratul Hesbonului; am nimicit cu desăvârșire toate cetățile împreună cu bărbații, femeile și pruncii.

7. Iar toate vitele și prada din cetăți le-am luat pentru noi.

8. Astfel în vremea aceea am cucerit dela cei doi împărați ai Amoriților țara de dincoace de Iordan, dela pârul Arnon pînă la muntele Hermon,

9. (Sidoniții zic Hermonului Sirion, și Amoriții îl numesc Senir),

10. toate cetățile din cîmpie, tot Galaadul și tot Basanul pînă la Salca și Edrei, cetăți din împărăția lui Og în Basan.

11. (Numai Og, împăratul Basanului, mai rămăsese din neamul Refaimiților. Patul lui, un pat de fer, este la Raba, cetatea copiilor lui Amon. Lungimea lui este de nouă coți, și lățimea de patru coți, după cotul unui om.)

12. Atunci am luat în stăpînire țara aceasta. Am dat Rubeniților și Gadiților ținutul de la Aroer, care este pe pârul Arnon, și jumătatea muntelui Galaad cu cetățile lui.

13. Am dat la jumătate din seminția lui Manase ce mai rămînea din Galaad și toată împărăția lui Og din Basan: tot ținutul Argob, cu tot Basanul, care purta numele de țara Refaimiților.

14. Iair, fiul lui Manase, a luat tot ținutul Argob pînă la hotarul Gheșuriților și Maacatiților, și a pus numele lui tîrgurilor Basanului, numite și azi tîrgurile lui Iair.

15. Am dat Galaadul lui Machir.

16. Rubeniților și Gadiților le-am dat o parte din Galaad pînă la pârul Arnon, al cărui mijloc slujește ca hotar, și pînă la pârul Iaboc, hotarul copiilor lui Amon;

17. le-am mai dat cîmpia, mărginită de Iordan, dela Chineret pînă la marea cîmpiei, Marea Sărată, la picioarele muntelui Pisga spre răsărit.

18. În vremea aceea, v'am dat porunca aceasta: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă dă în mînă țara aceasta ca s-o stăpîniți. Voi toți, cei buni de luptă, să mergeți înarmați înaintea copiilor lui Israel.

19. Numai femeile voastre, pruncii și vitele voastre - știu că aveți multe vite - să rămînă în cetățile pe cari vi le-am dat,

20. pînă ce Domnul va da odihnă fraților voștri ca și vouă, și vor lua și ei în stăpînire țara pe care le-o dă Domnul, Dumnezeul vostru, dincolo de Iordan. După aceea vă veți întoarce fiecare în moștenirea pe care v'am dat-o.

21. În vremea aceea, am poruncit lui Iosua, și i-am zis: „Ochii tăi au văzut tot ce a făcut Domnul, Dumnezeul vostru, acestor doi împărați: așa va face Domnul tuturor împărățiilor împotriva cărora

vei merge.

22. Nu te teme de ei; căci Domnul, Dumnezeul vostru, va lupta El însuș pentru voi.“

23. În vremea aceea, m-am rugat Domnului, și am zis:

24. „Stăpîne Doamne! Tu ai început să arăți robului Tău mărirea Ta și mâna Ta cea puternică; căci care este dumnezeul acela, în cer și pe pământ, care să poată face lucrări ca ale Tale și să aibă o putere ca a Ta?

25. Lasă-mă, Te rog, să trec, și să văd țara aceea bună de dincolo de Iordan, munții aceia frumoși și Libanul!“

26. Dar Domnul S-a mâniat pe mine, din pricina voastră, și nu m-a ascultat. Domnul mi-a zis: „Destul! Nu-Mi mai vorbi de lucrul acesta.

27. Suie-te pe vârful muntelui Pisga, uită-te spre apus, spre miază noapte, spre miază zi și spre răsărit, și privește-o doar cu ochii; căci nu vei trece Iordanul acesta.

28. Dă porunci lui Iosua, întărește-l, și îmbărbătează-l; căci el va merge înaintea poporului acestuia și-l va pune în stăpînirea țării pe care o vei vedea.“

29. Și am rămas astfel în vale, în dreptul Bet-Peorului.

4

1. Acum, Israele, ascultă legile și poruncile pe cari vă învăț să le păziți. Împliniți-le, pentruca să trăiți, și să intrați în stăpînirea țării pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul părinților voștri.

2. Să n-adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu, și să nu scădeți nimic din ele; ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, așa cum vi le dau eu.

3. Ați văzut cu ochii voștri ce a făcut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-Peor: Domnul, Dumnezeul tău, a nimicit din mijlocul tău pe toți aceia cari se duseseră după Baal-Peor.

4. Iar voi, cari v-ați alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, sînteți toți vii astăzi.

5. Iată, v'am învățat legi și porunci, cum mi-a poruncit Domnul, Dumnezeul meu, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpînire.

6. Să le păziți și să le împliniți; căci aceasta va fi înțelepciunea și priceperea voastră înaintea popoarelor, cari vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: „Acest neam mare este un popor cu totul înțelept și priceput!“

7. Care este, în adevăr, neamul acela așa de mare încît să fi avut pe dumnezeii lui așa de aproape cum avem noi pe Domnul, Dumnezeul nostru, ori de cîte ori Îl chemăm?

8. Și care este neamul acela așa de mare încît să aibă legi și porunci așa de drepte, cum este toată legea aceasta pe care v-o pun astăzi înainte?

9. Numai, ia seama asupra ta, și veghează cu luare aminte asupra sufletului tău, în toate zilele vieții tale, ca nu cumva să uiți lucrurile pe cari ți le-au văzut ochii, și să-ți iasă din inimă; fă-le cunoscut copiilor tăi și copiilor copiilor tăi.

10. Adu-ți aminte de ziua cînd te-ai înfățișat înaintea Domnului, Dumnezeului tău, la Horeb, cînd Domnul mi-a zis: „Strînge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să învețe să se teamă de Mine tot timpul cît vor trăi pe pământ; și să învețe și pe copiii lor să le păzească.“

11. Voi v-ați apropiat și ați stătut la poalele muntelui. Muntele era aprins, și flacărele se ridicau pînă în inima cerului. Era întunerec, nori și negură deasă.

12. Și Domnul v-a vorbit din mijlocul focului; voi ați auzit sunetul cuvintelor Lui, dar n'ați văzut nici un chip, ci ați auzit doar un glas.

13. El Și-a vestit legămîntul Său, pe care v-a poruncit să-l păziți, cele zece porunci; și le-a scris pe două table de piatră.

14. În vremea aceea, Domnul mi-a poruncit să vă învăț legi și porunci, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpînire.

15. Fiindcă n-ați văzut nici un chip în ziua cînd v-a vorbit Domnul din mijlocul focului, la Horeb, vegheați cu luare aminte asupra sufletelor voastre,

16. ca nu cumva să vă stricați, și să vă faceți un chip cioplit, sau o înfățișare a vreunui idol, sau chipul vreunui om sau chipul vreunei femei,

17. sau chipul vreunui dobitoc de pe pământ, sau chipul vreunei păsări care zboară în ceruri,
18. sau chipul vreunui dobitoc care se târăște pe pământ, sau chipul vreunui pește care trăiește în apele dedesubtul pământului.
19. Veghează asupra sufletului tău, ca nu cumva, ridicându-ți ochii spre cer, și văzînd soarele, luna și stelele, toată oștirea cerurilor, să fii tîrît să te închini înaintea lor și să le slujești: căci acestea sînt lucruri pe cari Domnul, Dumnezeuul tău, le-a făcut și le-a împărțit ca să slujească tuturor popoarelor, subt cerul întreg.
20. Dar pe voi, Domnul v-a luat, și v-a scos din cuptorul de fer al Egiptului, ca să-I fiți un popor pus de o parte, cum sînteți azi.
21. Și Domnul S-a mîniat pe mine, din pricina voastră: și a jurat că eu să nu trec Iordanul, și să nu intru în țara aceea bună pe care ți-o dă ca moștenire Domnul, Dumnezeuul tău.
22. Eu voi muri deci în țara aceasta de aici, nu voi trece Iordanul; dar voi îl veți trece, și veți stăpîni țara aceea bună.
23. Vegheați asupra voastră, ca să nu dați uitării legămîntul pe care l-a încheiat cu voi Domnul, Dumnezeuul vostru, și să nu faceți vreun chip cioplît, nici vreo înfățișare oarecare, pe care ți-a oprit Domnul, Dumnezeuul tău, s-o faci.
24. Căci Domnul, Dumnezeuul tău, este un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos.
25. Cînd vei avea copii, și copii din copiii tăi, și vei fi de multă vreme în țară, dacă vă veți strica, dacă vă veți face chipuri cioplite, înfățișeri ale vreunui lucru, dacă veți face ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului vostru, ca să-L mîniați,-
26. iau astăzi martor împotriva voastră cerul și pământul, - că veți peri de o moarte repede din țara pe care o veți lua în stăpînire dincolo de Iordan, și nu veți avea zile multe în ea, căci veți fi nimicîți de tot.
27. Domnul vă va împrăștia printre popoare, și nu veți rămînea decît un mic număr în mijlocul neamurilor unde vă va duce Domnul.
28. Și acolo veți sluji unor dumnezei, cari sînt o lucrare făcută de mîni omenești, de lemn și de piatră, cari nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să mănînce, nici să miroasă.
29. Și dacă de acolo vei căuta pe Domnul, Dumnezeuul tău, Îl vei găsi dacă-L vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău.
30. Și după ce ți se vor întîmpla toate aceste lucruri în strîmtorarea ta, în zilele de pe urmă, te vei întoarce la Domnul, Dumnezeuul tău, și vei asculta glasul Lui;
31. căci Domnul, Dumnezeuul tău, este un Dumnezeu plin de îndurare, care nu te va părăsi și nu te va nimici; El nu va uita legămîntul pe care l-a încheiat prin jurămînt cu părinții tăi.
32. Întreabă vremurile străvechi, cari au fost înaintea ta, din ziua cînd a făcut Dumnezeu pe om pe pământ, și cercetează dela o margine a cerului la cealaltă: a fost vreodată vreo întîmplare așa de mare, și s-a auzit vreodată așa ceva?
33. A fost vreodată vreun popor care să fi auzit glasul lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, cum l-ai auzit tu, și să fi rămas viu?
34. A fost vreodată vreun dumnezeu care să fi căutat să ia un neam din mijlocul altui neam, prin încercări, semne, minuni și lupte, cu mînă tare și braț întins, și cu minuni înfricoșate, cum a făcut cu voi Domnul, Dumnezeuul vostru, în Egipt și subt ochii voștri?
35. Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca să cunoști că numai Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El.
36. Din cer, te-a făcut să auzi glasul Lui, ca să te învețe; și, pe pământ, te-a făcut să vezi focul Lui cel mare, și ai auzit cuvintele Lui din mijlocul focului.
37. El a iubit pe părinții tăi, și de aceea a ales sămînța lor după ei; El însuș te-a scos din Egipt, prin puterea Lui cea mare.
38. El a izgonit dinaintea ta neamuri mai mari la număr și mai tari decît tine, ca să te ducă în țara lor, și să ți-o dea în stăpînire, cum vezi azi.
39. Să știi dar în ziua aceasta, și pune-ți în inimă că numai Domnul este Dumnezeu, sus în cer și jos pe pământ, și că nu este alt Dumnezeu afară de El.
40. Păzește dar legile și poruncile Lui, pe cari ți le dau azi, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine,

și să ai zile multe în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, pe vecie.“

41. Atunci Moise a ales trei cetăți dincoace de Iordan, la răsărit,

42. pentruca să slujească de scăpare ucigașului care ar fi omorât fără voie pe aproapele lui, fără să-i fi fost vrăjmaș mai dinainte, și să-și poată scăpa astfel viața, fugînd într'una din aceste cetăți.

43. Aceste cetăți erau: Bețer, în pustie, în cîmpie, la Rubeniți; Ramot, în Galaad, la Gadiți, și Golan, în Basan, la Manasiți.

44. Aceasta este legea pe care a dat-o Moise copiilor lui Israel.

45. Iată învățăturile, legile și poruncile pe cari le-a dat Moise copiilor lui Israel, după ieșirea lor din Egipt.

46. Aceasta era dincoace de Iordan, în vale, față în față cu Bet-Peor, în țara lui Sihon, împăratul Amoriților, care locuia la Hesbon, și care a fost bătut de Moise și copiii lui Israel, după ieșirea lor din Egipt.

47. Ei au pus mîna pe țara lui și pe țara lui Og, împăratul Basanului. Acești doi împărați ai Amoriților erau dincoace de Iordan, la răsărit.

48. Ținutul lor se întindea dela Aroer, care este pe malurile pîrului Arnon, pînă la muntele Sionului care este Hermonul,

49. și cuprindea toată cîmpia de dincoace de Iordan, la răsărit, pînă la marea cîmpiei, supt poalele muntelui Pisga.

5

1. Moise a chemat pe tot Israelul, și i-a zis:

„Ascultă, Israele, legile și poruncile pe cari vi le spun astăzi în auzul vostru. Învățați-le, și împliniți-le cu scumpătate.

2. Domnul, Dumnezeul nostru, a încheiat cu noi un legămînt la Horeb.

3. Nu cu părinții noștri a încheiat Domnul legămîntul acesta, ci cu noi, cari sîntem toți vii astăzi aici.

4. Domnul v-a vorbit față în față pe munte, din mijlocul focului.

5. Eu am stat atunci între Domnul și voi, ca să vă vestesc cuvîntul Domnului; căci vă era frică de foc, și nu v'ați suit pe munte. El a zis:

6. „Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, care te-am scos din țara Egiptului, din casa robiei.

7. Să n'ai alți dumnezei afară de Mine.

8. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor cari sînt sus în ceruri, sau jos pe pămînt, sau în ape supt pămînt.

9. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sînt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc fărădelegea părinților în copii pînă la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc;

10. și Mă îndur pînă la al miilea neam de ceice Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

11. Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.

12. Ține ziua de odihnă, ca s'o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău.

13. Șase zile să lucrezi, și să-ți faci toate treburile.

14. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca și robul și roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.

15. Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul, Dumnezeul tău, te-a scos din ea cu mîna tare și cu braț întins: de aceea ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să ții ziua de odihnă.

16. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, ca să ai zile multe și să fii fericit în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.

17. Să nu ucizi.

18. Să nu preacurvești.

19. Să nu furi.

20. Să nu mărturisești strîmb împotriva aproapelui tău.
21. Să nu poftești nevasta aproapelui tău; să nu poftești casa aproapelui tău, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici un alt lucru care este al aproapelui tău.“
22. Acestea sînt cuvintele pe cari le-a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul focului din nori și din negură deasă, și le-a spus la toată adunarea voastră, fără să adauge ceva. Le-a scris pe două table de piatră, și mi le-a dat.
23. Cînd ați auzit glasul acela din mijlocul întunerecului, și pe cînd tot muntele era aprins, căpeteniile semințiilor voastre și bătrînii voștri s’au apropiat toți de mine,
24. și ați zis: „Iată că Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a arătat slava și mărima Lui și noi I-am auzit glasul din mijlocul focului; astăzi, am văzut că Dumnezeu a vorbit unor oameni, și totuș au rămas vii.
25. Și acum pentruce să murim? Căci acest foc mare ne va mistui; dacă vom auzi și mai departe glasul Domnului, Dumnezeului nostru, vom muri.
26. Cine este, în adevăr, omul acela, care să fi auzit vreodată, ca noi, glasul Dumnezeului celui viu vorbind din mijlocul focului, și totuș să fi rămas viu?
27. Apropie-te mai bine, tu, și ascultă tot ce-ți va spune Domnul, Dumnezeul nostru; apoi să ne spui tu însuși tot ce-ți va spune Domnul, Dumnezeul nostru, și noi vom asculta, și vom face.“
28. Domnul a auzit cuvintele pe cari mi le-ați spus. Și Domnul mi-a zis: „Am auzit cuvintele pe cari îți le-a spus poporul acesta: tot ce au zis este bine.
29. O! de ar rămînea ei cu aceeaș inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie, ei și copiii lor !
30. Du-te de spune-le: „Întoarceți-vă în corturile voastre.“
31. Dar tu, rămîi aici cu Mine, și-ți voi spune toate poruncile, legile și rînduielile, pe cari să-i înveți să le împlinească în țara pe care le-o dau în stăpînire.“
32. Luați seama dar, să faceți așa cum v-a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru; să nu vă abateți de la cele ce a poruncit El nici la dreapta, nici la stînga.
33. Să urmați în totul calea pe care v’ a poruncit Domnul Dumnezeul vostru, să umblați, ca să trăiți și să fiți fericiți, și să aveți zile multe în țara pe care o veți lua în stăpînire.

6

1. Iată poruncile, legile și rînduielile pe cari a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, să vă învăț să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpînire;
2. ca să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, păzind, în toate zilele vieții tale, tu, fiul tău, și fiul fiului tău, toate legile și toate poruncile Lui pe cari îți le dau, și să ai zile multe.
3. Ascultă-le dar, Israele, și caută să le împlinești, ca să fii fericit și să vă înmulțiți mult, cum îți-a spus Domnul, Dumnezeul părinților tăi, cînd ți-a făgăduit țara în care curge lapte și miere.
4. Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn.
5. Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.
6. Și poruncile acestea, pe cari îți le dau astăzi, să le ai în inima ta.
7. Să le întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele cînd vei fi acasă, cînd vei pleca în călătorie, cînd te vei culca și cînd te vei scula.
8. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mîni, și să-ți fie ca niște fruntarii între ochi.
9. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.
10. Domnul, Dumnezeul tău, te va face să intri în țara pe care a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, că ți-o va da. Vei stăpîni cetăți mari și bune pe cari nu tu le-ai zidit,
11. case pline de tot felul de bunuri pe cari nu tu le-ai umplut, puțuri de apă săpate pe cari nu tu le-ai săpat, vii și măslini pe cari nu tu i-ai sădit. Cînd vei mîncea și te vei sătura,
12. vezi să nu uiți pe Domnul, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.
13. Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-I slujești, și pe Numele Lui să juri.
14. Să nu vă duceți după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor din jurul vostru;
15. căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu gelos în mijlocul tău. Altfel, Domnul,

Dumnezeul tău, S-ar aprinde de mînie împotriva ta, și te-ar nimici de pe fața pămîntului.

16. Să nu ispiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, cum L-ați ispitit la Masa.

17. Ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, poruncile Lui și legile lui pe cari vi le-a dat.

18. Să faci ce este plăcut și bine înaintea Domnului, ca să fii fericit, și să intri în stăpînirea țării aceleia bune, pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da,

19. după ce va izgoni pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta, cum a spus Domnul.

20. Cînd fiul tău te va întreba într-o zi: „Ce însemnează învățăturile acestea, legile acestea și poruncile acestea, pe cari vi le-a dat Domnul, Dumnezeul nostru?”

21. să răspunzi fiului tău: „Noi eram robi ai lui Faraon în Egipt, și Domnul ne-a scos din Egipt cu mîna Lui cea puternică.

22. Domnul a făcut, subt ochii noștri, minuni și semne mari și nenorocite împotriva Egiptului, împotriva lui Faraon și împotriva întregii lui case;

23. și ne-a scos de acolo, ca să ne aducă în țara pe care jurase părinților noștri că ne-o va da.

24. Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi și să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, ca să fim totdeauna fericiți, și să ne țină în viață, cum face astăzi.

25. Vom avea parte de îndurarea Lui, dacă vom împlini cu scumpătate toate aceste porunci înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, cum ne-a poruncit El.“

7

1. Cînd Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara în care vei intra și o vei lua în stăpînire, și va izgoni dinaintea ta multe neamuri: pe Hetiți, pe Ghirgasiți, pe Amoriți, pe Cananiți, pe Fereziți, pe Heviți și pe Iebusiți, șapte neamuri mai mari la număr și mai puternice decît tine;

2. cînd Domnul, Dumnezeul tău, ți le va da în mîni, și le vei bate, să le nimicești cu desăvîrșire, să nu închei legămînt cu ele, și să n-ai milă de ele.

3. Să nu te încuscrești cu popoarele acestea, să nu măriți pe fetele tale după fiii lor, și să nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii tăi;

4. căci ar abate dela Mine pe fiii tăi, și ar sluji astfel altor dumnezei; Domnul S-ar aprinde de mînie împotriva voastră și te-ar nimici îndată.

5. Dimpotrivă, iată cum să vă purtați cu ele: să le surpați altarele, să le sfărîmați stîlpii idolești, să le tăiați pomii închinați dumnezeilor lor și să ardeți în foc chipurile lor cioplite.

6. Căci tu ești un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pămîntului.

7. Nu doar pentru că întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sînteți cel mai mic dintre toate popoarele.

8. Ci, pentru că Domnul vă iubește, pentru că a vrut să țină jurămîntul pe care l-a făcut părinților voștri, pentru aceea v-a scos Domnul cu mîna Lui puternică, și v-a izbăvit din casa robiei, din mîna Lui Faraon, împăratul Egiptului.

9. Să știi dar că Domnul, Dumnezeul tău, este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și Își ține legămîntul și îndurarea pînă la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.

10. Dar răsplătește îndată pe cei ce-L urăsc, și-i perde; nu dă nici o păsuire celui ce-L urăște, ci-i răsplătește îndată.

11. De aceea păzește poruncile, legile și rînduielile pe cari ți le dau azi, și îplinește-le.

12. Dacă veți asculta aceste porunci, dacă le veți păzi și împlini, Domnul, Dumnezeul tău, va ținea față de tine legămîntul și îndurarea cu care S-a jurat părinților tăi.

13. El te va iubi, te va binecuvînta și te va înmulți; va binecuvînta rodul trupului tău și rodul pămîntului tău, grîul tău, mustul și untdelemnul tău, rodul cirezilor tale de vite și rodul turmelor tale de oi, în țara pe care a jurat părinților tăi că ți-o va da.

14. Vei fi binecuvîntat mai mult decît toate popoarele; și la tine nu va fi nici bărbat, nici femeie stearpă, nici vită stearpă în turmele tale.

15. Domnul va depărta de tine orice boală; nu-ți va trimete niciuna din acele molime rele din Egipt pe cari le cunoști, ci va lovi cu ele pe toți ceice te urăsc.
16. Să nimicești toate popoarele pe cari ți le va da în mână Domnul, Dumnezeul tău; să n-arunci nici o privire de milă spre ele, și să nu slujești dumnezeilor lor, căci aceasta va fi o cursă pentru tine.
17. Poate că vei zice în inima ta: „Neamurile acestea sînt mai mari la număr decît mine; cum voi putea să le izgonesc?”
18. Să nu te temi de ele. Adu-ți aminte ce a făcut Domnul, Dumnezeul tău, lui Faraon și întregului Egipt;
19. adu-ți aminte de marile încercări pe cari ți le-au văzut ochii, de minunile și semnele, de mîna tare și de brațul întins, cu cari te-a scos Domnul, Dumnezeul tău. Așa va face Domnul, Dumnezeul tău, tuturor popoarelor de cari te temi.
20. Domnul, Dumnezeul tău, va trimete chiar și vespîi bondărești împotriva lor pînă la deplina nimicire a celor ce vor scăpa și se vor ascunde de tine.
21. Să nu te înspăimînti de ei; căci Domnul, Dumnezeul tău, este în mijlocul tău, Dumnezeul cel mare și înfricoșat.
22. Și Domnul, Dumnezeul tău, va izgoni încetul cu încetul aceste neamuri dinaintea ta: nu le vei putea nimici îndată, ca să nu se înmulțească fiarele cîmpului împotriva ta.
23. Dar Domnul, Dumnezeul tău, le va da în mîna ta; și le va pune cu totul pe fugă, pînă vor fi nimicite.
24. Pe împărații lor îi va da în mîinile tale, și le vei șterge numele de sub ceruri; niciunul din aceste popoare nu va putea să stea împotriva ta, pînă le vei nimici.
25. Chipurile cioplite ale dumnezeilor lor să le ardeți în foc. Să nu poftești și să nu iei pentru tine argintul și aurul de pe ele, ca nu cumva aceste lucruri să ajungă pentru tine o cursă; căci ele sînt o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
26. Să nu aduci nici un lucru urîcios în casa ta, ca să nu fii nimicît cu desăvîrșire, tu și lucrul acela; să-ți fie groază de el, să-ți fie scîrbă de el, căci este un lucru blestemat.

8

1. Să păziți și să împliniți toate poruncile pe cari vi le dau astăzi, ca să trăiți, să vă înmulțiți, și să intrați în stăpînirea țării pe care a jurat Domnul că o va da părinților voștri.
2. Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul, Dumnezeul tău, în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să păzești sau nu poruncile Lui.
3. Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame, și te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și nici părinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pîne, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul.
4. Haina nu ți s-a învechit pe tine, și nici nu ți s'au umflat picioarele, în timpul acestor patruzeci de ani.
5. Recunoaște dar în inima ta că Domnul, Dumnezeul tău, te mustră cum mustră un om pe copilul lui.
6. Să păzești poruncile Domnului, Dumnezeului tău, ca să umbli în căile Lui, și să te temi de El.
7. Căci Domnul, Dumnezeul tău, are să te ducă într-o țară bună, țară cu pîraie de apă, cu izvoare și cu lacuri, cari țîsnesc din văi și munți;
8. țară cu grîu, cu orz, cu vii, cu smochini și cu rodii; țară cu măslini și cu miere;
9. țară unde vei mîncă pîne din belșug, unde nu vei duce lipsă de nimic; țară, ale cărei petre sînt de fer, și din ai cărei munți vei scoate aramă.
10. Cînd vei mîncă și te vei sătura, să binecuvîntezi pe Domnul, Dumnezeul tău, pentru țara cea bună pe care ți-a dat-o.
11. Vezi să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, pînă acolo încît să nu păzești poruncile, rînduielele și legile Lui, pe cari ți le dau azi.
12. Cînd vei mîncă și te vei sătura, cînd vei zidi și vei locui în case frumoase,

13. cînd vei vedea înmulțindu-ți-se cirezile de boi și turmele de oi, mărindu-ți-se argintul și aurul, și crescîndu-ți tot ce ai,
14. ia seama să nu ți se umfle inima de mîndrie și să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei;
15. care te-a dus în acea pustie mare și grozavă, unde erau șerpi înfocați și scorpioni, în locuri uscate și fără apă, care a făcut să-ți țîșnească apă din stîncă cea mai tare,
16. și care ți-a dat să mîncîci în pustie mana aceea necunoscută de părinții tăi, ca să te smerească și să te încerce, și să-ți facă bine apoi.
17. Vezi să nu zici în inima ta: „Tăria mea și puterea mîinii mele mi-au cîștigat aceste bogății.“
18. Ci adu-ți aminte de Domnul, Dumnezeul tău, căci El îți va da putere să le cîștigi, ca să întărească legămîntul încheiat cu părinții voștri prin jurămînt, cum face astăzi.
19. Dacă vei uita pe Domnul, Dumnezeul tău, și vei merge după alți dumnezei, dacă le vei sluji și te vei închina înaintea lor, vă spun hotărît azi că veți peri.
20. Veți peri ca și neamurile pe cari le-a pierdut Domnul dinaintea voastră, pentrucă nu veți asculta glasul Domnului, Dumnezeului vostru.

9

1. Ascultă, Israele! Astăzi vei trece Iordanul, ca să te faci stăpîn pe niște neamuri mai mari și mai puternice decît tine, pe cetăți mari și întărite pînă la cer,
2. pe un popor mare și înalt la statură, pe copiii lui Anac, pe cari-i cunoști și despre cari ai auzit zicîndu-se: „Cine va putea să stea împotriva copiilor lui Anac!“
3. Să știi azi că Domnul, Dumnezeul tău, va merge El însuș înaintea ta, ca un foc mistuitor; El îi va nimici, El îi va smeri înaintea ta; și tu îi vei izgoni, îi vei perde curînd, cum ți-a spus Domnul.
4. Cînd îi va izgoni Domnul, Dumnezeul tău, dinaintea ta, să nu zici în inima ta: „Pentru bunătatea mea m'a făcut Domnul să intru în stăpînirea țării acesteia.“ Căci din pricina răutății neamurilor acelora le izgonește Domnul dinaintea ta.
5. Nu, nu pentru bunătatea ta, nici pentru curăția inimii tale intri tu în stăpînirea țării lor; ci din pricina răutății acestor neamuri le izgonește Domnul, Dumnezeul tău, dinaintea ta, și ca să împlinească astfel cuvîntul prin care Domnul S'a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov.
6. Să știi dar că nu din pricina bunătății tale îți dă Domnul, Dumnezeul tău, acea țară bună ca s'o stăpînești; căci tu ești un popor tare încăpățînat.
7. Adu-ți aminte, și nu uita cum ai ațîțat mînia Domnului, Dumnezeului tău, în pustie. Din ziua cînd ai ieșit din țara Egiptului pînă la sosirea voastră în locul acesta, tot răsvrățiți împotriva Domnului ați fost!
8. La Horeb, atîta ați ațîțat mînia Domnului, încît Domnul S'a mîniat pe voi și voia să vă nimicească.
9. Cînd m'am suit pe munte, ca să iau tablele de piatră, tablele legămîntului pe care l-a făcut Domnul cu voi, am rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de noți, fără să mînc pîne și fără să beau apă;
10. și Domnul mi-a dat cele două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu, și cuprinzînd toate cuvintele pe cari vi le spusese Domnul pe munte, din mijlocul focului, în ziua cînd tot poporul era adunat.
11. După acele patruzeci de zile și patruzeci de noți Domnul mi-a dat cele două table de piatră, tablele legămîntului.
12. Domnul mi-a zis atunci: „Scoală-te și pogoară-te în grabă de aici; căci poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, s-a stricat. S-au abătut curînd dela calea pe care le-am arătat-o; și-au făcut un chip turnat.“
13. Domnul mi-a zis: „Eu văd că poporul acesta este un popor tare încăpățînat.
14. Lasă-mă să-i nimicesc și să le șterg numele de sub ceruri; iar pe tine te voi face un neam mai puternic și mai mare la număr decît poporul acesta.“

15. M-am întors și m-am pogorît de pe munte care era tot numai foc, cu cele două table ale legământului în amîndouă mîinile mele.
16. M-am uitat, și iată că păcătuserăți împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, vă făcuserăți un vițel turnat, vă depărtaserăți curînd dela calea pe care v'o arătase Domnul.
17. Am apucat atunci cele două table, le-am aruncat din mîinile mele, și le-am sfărîmat sub ochii voștri.
18. M'am aruncat cu fața la pămînt înaintea Domnului, ca mai înainte, patruzeci de zile și patruzeci de nopți, fără să mănînc și fără să beau apă, din pricina tuturor păcatelor pe cari le săvîrșiserăți, făcînd ce este rău înaintea Domnului, ca să-L mîniați.
19. Căci mă îngrozisem la vederea mîniei și urgiei de care era cuprins Domnul împotriva voastră, pînă acolo încît voia să vă nimicească. Dar Domnul m'a ascultat și de data aceasta.
20. Domnul de asemenea era foarte mîniat și pe Aaron, așa încît voia să-l piardă, și eu m'am rugat atunci și pentru el.
21. Am luat vițelul pe care-l făcuserăți, isprava păcatului vostru, l-am ars în foc, l-am sfărîmat pînă s-a făcut praf, și am aruncat praful acela în pîrîl care curgea din munte.
22. Apoi la Tabeera, la Masa, și la Chibrot-Hataava, voi iarăși ați ațîțat mînia Domnului.
23. Și cînd v-a trimes Domnul de la Cades-Barnea, zicînd: „Suiți-vă, și luați în stăpînire țara pe care v'o dau!“ voi v'ați răzvrătit împotriva poruncii Domnului, Dumnezeului vostru, n'ați avut credință în El, și n'ați ascultat glasul Lui.
24. V'ați tot răzvrătit împotriva Domnului de cînd vă cunosc.
25. M-am aruncat cu fața la pămînt înaintea Domnului: patruzeci de zile și patruzeci de nopți, m-am aruncat cu fața la pămînt, pentrucă Domnul spusese că vrea să vă nimicească.
26. M-am rugat Domnului, și am zis: „Stăpîne Doamne, nu nimici pe poporul Tău, moștenirea Ta, pe care ai răscumpărat-o, în mărimea Ta, pe care ai scos-o din Egipt, prin mîna Ta cea puternică.
27. Adu-ți aminte de robii tăi, Avraam, Isaac și Iacov. Nu căuta la îndărătnicia acestui popor, la răutatea lui și la păcatul lui,
28. ca nu cumva țara din care ne-ai scos să zică: „Pentrucă Domnul n'avea putere să-i ducă în țara pe care le-o făgăduise și pentrucă-i ura, de aceea i-a scos ca să-i omoare în pustie.“
29. Totuș ei sînt poporul Tău și moștenirea Ta, pe care ai scos-o din Egipt cu mîna Ta cea puternică și cu brațul Tău cel întins.“

10

1. „În vremea aceea, Domnul mi-a zis: „Taie două table de piatră ca cele dintîi, și suie-te la Mine pe munte; fă și un chivot de lemn.
2. Eu voi scrie pe aceste două table cuvintele cari erau scrise pe tablele dintîi pe cari le-ai sfărîmat, și să le pui în chivot.“
3. Am făcut un chivot de lemn de salcîm, am tăiat două table de piatră ca cele dintîi, și m'am suit pe munte cu cele două table în mîină.
4. Domnul a scris pe table ce fusese scris pe cele dintîi, cele zece porunci cari vă fuseseră spuse pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării; și Domnul mi le-a dat.
5. M'am întors apoi și m'am pogorît de pe munte, am pus tablele în chivotul pe care-l făcusem, și ele au rămas acolo, cum îmi poruncise Domnul.
6. Copiii lui Israel au plecat din Beerot-Bene-Iaacan la Mosera. Acolo a murit Aaron, și a fost îngropat; Eleazar, fiul lui, i-a urmat în slujba preoției.
7. Apoi deacolo au pornit la Gudgoda, și dela Gudgoda la Iotbata, țară unde sînt pîraie de ape.
8. În vremea aceea, Domnul a despărțit seminția lui Levi, și i-a poruncit să ducă chivotul legământului Domnului, să stea înaintea Domnului ca să-I slujească, și să binecuvînteze poporul în Numele Lui; lucru pe care l-a făcut pînă în ziua de azi.
9. Deaceea Levi n-are nici parte de moșie, nici moștenire cu frații lui: Domnul este moștenirea lui, cum i-a spus Domnul, Dumnezeul tău.
10. Eu am rămas pe munte, ca și mai înainte, patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Domnul m'a

ascultat și de data aceasta; Domnul n-a voit să vă nimicească.

11. Domnul mi-a zis: „Scoală-te, du-te, și mergi în fruntea poporului. Să se ducă să ia în stăpânire țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da.“

12. Acum, Israele, ce alta cere dela tine Domnul, Dumnezeul tău, decât să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să umbli în toate căile Lui, să iubești și să slujești Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău,

13. să păzești poruncile Domnului și legile Lui pe cari ți le dau astăzi, ca să fii fericit?

14. Iată, ale Domnului, Dumnezeului tău, sînt cerurile și cerurile cerurilor, pămîntul și tot ce cuprinde el.

15. Și numai de părinții tăi S'a alipit Domnul ca să-i iubească; și după ei, pe sămînța lor, pe voi v-a ales El dintre toate popoarele, cum vedeți azi.

16. Să vă tăiați dar inima împrejur, și să nu vă mai înțepeniți gîtul.

17. Căci Domnul, Dumnezeul vostru, este Dumnezeul dumnezeilor, Domnul domnilor, Dumnezeul cel mare, puternic și înfricoșat, care nu caută la fața oamenilor și nu primește daruri;

18. care face dreptate orfanului și văduvei, care iubește pe străin și-i dă hrană și îmbrăcăminte.

19. Să iubiți pe străin, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

20. Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-I slujești, să te alipești de El, și pe Numele Lui să juri.

21. El este slava ta, El este Dumnezeul tău. El a făcut în mijlocul tău aceste lucruri mari și grozave pe cari ți le-au văzut ochii.

22. Părinții tăi s'au pogorît în Egipt în număr de șaptezeci de inși; acum Domnul, Dumnezeul tău, a făcut din tine o mulțime ca stelele cerului.“

11

1. Să iubești dar pe Domnul, Dumnezeul tău, și să păzești totdeauna învățăturile Lui, legile Lui, rînduiele Lui și poruncile Lui.

2. Recunoașteți astăzi - ce n-au putut recunoaște și vedea copiii voștri - pedepsele Domnului, Dumnezeului vostru, mărimea Lui, mîna Lui cea tare și brațul Lui cel întins,

3. semnele Lui și faptele pe cari le-a săvîrșit în mijlocul Egiptului împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului, și împotriva întregii lui țări.

4. Recunoașteți ce a făcut El oștirii Egiptului, cailor lui și carălor lui, cum a făcut să vină peste ei apele mării Roșii,

5. cînd vă urmăreau, și i-a nimicit pentru totdeauna;

6. ce v-a făcut în pustie, pînă la venirea voastră în locul acesta; ce a făcut lui Datan și lui Abiram, fiii lui Eliab, fiul lui Ruben, cum pămîntul și-a deschis gura și i-a înghițit, cu casele și corturile lor, și cu tot ce aveau în mijlocul întregului Israel.

7. Căci ați văzut cu ochii voștri toate lucrurile mari pe cari le-a făcut Domnul.

8. Astfel, să păziți toate poruncile pe cari vi le dau eu astăzi, ca să puteți pune mîna pe țara în care veți trece ca s-o luați în stăpînire,

9. și să aveți zile multe în țara pe care Domnul a jurat părinților voștri că le-o va da, lor și seminței lor, țară în care curge lapte și miere.

10. Căci țara în stăpînirea căreia vei intra, nu este ca țara Egiptului, din care ați ieșit, unde îți aruncaai sămînța în ogoare și le udai cu piciorul ca pe o grădină de zarzavat.

11. Țara pe care o veți stăpîni este o țară cu munți și văi, care se adapă din ploaia cerului;

12. este o țară de care îngrijește Domnul, Dumnezeul tău, și asupra căreia Domnul, Dumnezeul tău, are neîncetat ochii, dela începutul pînă la sfîrșitul anului.

13. Dacă veți asculta de poruncile mele pe cari vi le dau astăzi, dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeul vostru, și dacă-I veți sluji din toată inima voastră și din tot sufletul vostru,

14. El va da țării voastre ploaie la vreme, ploaie timpurie și ploaie tîrzie, și-ți vei strînge grîul, mustul și untdelemnul;

15. de asemenea va da iarbă în cîmpiile tale pentru vite, și vei mânca și te vei sătura.

16. vedeți să nu vi se amăgească inima, și să vă abateți, ca să slujiți altor dumnezei și să vă

închinați înaintea lor.

17. Căci atunci Domnul S'ar aprinde de mînie împotriva voastră; ar închide cerurile, și n-ar mai fi ploaie; pămîntul nu și-ar mai da roadele, și ați pieri curînd din țara aceea bună pe care v-o dă Domnul.

18. Puneți-vă dar în inimă și în suflet aceste cuvinte pe cari vi le spun. Să le legați ca un semn de aducere aminte pe mînile voastre, și să fie ca niște fruntarii între ochii voștri.

19. Să învățați pe copiii voștri în ele, și să le vorbești despre ele cînd vei fi acasă, cînd vei merge în călătorie, cînd te vei culca și cînd te vei scula.

20. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.

21. Și atunci zilele voastre și zilele copiilor voștri, în țara pe care Domnul a jurat părinților voștri că le-o va da, vor fi tot atît de multe cît vor fi zilele cerurilor deasupra pămîntului.

22. Căci dacă veți păzi toate aceste porunci pe cari vi le dau, și dacă le veți împlini, dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeul vostru, veți umbla în toate căile Lui și vă veți alipi de El,

23. Domnul va izgoni dinaintea voastră pe toate aceste neamuri, și vă veți face stăpîni pe toate aceste neamuri cari sînt mai mari și mai puternice decît voi.

24. Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru: hotarul vostru se va întinde din pustie pînă la Liban, și de la rîul Eufrat pînă la marea de apus.

25. Nimeni nu va putea să stea împotriva voastră. Domnul, Dumnezeul vostru, va răspîndi, cum v-a spus, frica și groaza de tine peste toată țara în care veți merge.

26. Iată, pun azi înaintea voastră binecuvîntarea și blestemul:

27. binecuvîntarea, dacă veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, pe cari vi le dau în ziua aceasta;

28. blestemul, dacă nu veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, și dacă vă veți abate dela calea pe care v-o dau în ziua aceasta, și vă veți duce după alți dumnezei pe cari nu-i cunoașteți.

29. Și cînd Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara pe care o vei lua în stăpînire, să rostești binecuvîntarea pe muntele Garizim, și blestemul pe muntele Ebal.

30. Munții aceștia sînt dincolo de Iordan, înapoia drumului care merge spre apus, în țara Cananiților cari locuiesc în cîmpie, față în față cu Ghilgal, lîngă stejarii More.

31. Căci veți trece Iordanul și veți intra în stăpînirea țării pe care v'o dă Domnul, Dumnezeul vostru, ca s'o stăpîniți, și să locuiți în ea.

32. Să păziți și să împliniți toate legile și poruncile pe cari vi le dau eu astăzi.

12

1. Iată legile și poruncile pe cari să le păziți și să le împliniți, cît veți trăi, în țara pe care v-o dă în stăpînire Domnul, Dumnezeul părinților voștri.

2. Să nimiciți toate locurile în cari slujesc dumnezeilor lor neamurile pe cari le veți izgoni, fie pe munți înalți, fie pe dealuri, și subt orice copac verde.

3. Să le surpați altarele, să le sfărîmați stîlpii idolești, să le ardeți în foc copacii închinați idolilor lor, să dărîmați chipurile cioplite ale dumnezeilor lor, și să faceți să le piară numele din locurile acelea.

4. Voi să nu faceți așa față de Domnul, Dumnezeul vostru !

5. Ci să-L căutați la locașul Lui, și să mergeți la locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul vostru, din toate semințiile voastre, ca să-Și așeze acolo Numele Lui.

6. Acolo să vă aduceți arderile voastre de tot, jertfele voastre, zeciuielele voastre, cele dintîi roade, darurile aduse ca împlinire a unei juruințe, darurile de bună voie, și întîii-născuți din cirezile și turmele voastre.

7. Acolo să mîncăți înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, și să vă bucurați, împreună cu familiile voastre, de toate bunurile cu cari vă va fi binecuvîntat Domnul, Dumnezeul vostru.

8. Să nu faceți dar cum facem noi acum aici, unde fiecare face ce-i place,

9. fiindcă n-ați ajuns încă în locul de odihnă și în moștenirea pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul vostru.

10. Dar veți trece Iordanul, și veți locui în țara pe care v-o va da în stăpînire Domnul, Dumnezeul vostru. El vă va da odihnă, după ce vă va izbăvi de toți vrăjmașii voștri cari vă înconjoară, și veți locui fără frică.
11. Atunci va fi un loc, pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul vostru, ca să facă să locuiască Numele Lui acolo. Acolo să aduceți tot ce vă poruncesc, arderile voastre de tot, jertfele, zeciuiele, cele dintîi roade, și darurile alese pe cari le veți face Domnului pentru împlinirea juruințelor voastre.
12. Acolo să vă bucurați înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, voi, fiii voștri și fiicele voastre, robii și roabele voastre, și Levitul care va fi în locurile voastre, căci el n-are nici parte de moșie, nici moștenire cu voi.
13. Vezi să n-aduci arderile tale de tot în toate locurile pe cari le vei vedea;
14. ci să-ți aduci arderile de tot în locul pe care-l va alege Domnul în una din semințiile tale, și acolo să faci tot ce-ți poruncesc eu.
15. Totuș, cînd vei dori, vei putea să junghii vite și să mănînci carne în toate cetățile tale, cît îți va fi dat prin binecuvîntarea Domnului, Dumnezeului tău; cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor putea să mănînce din ea, cum se mănîncă din căprioară și din cerb.
16. Numai sîngele să nu-l mîncăți, ci să-l vărsați pe pămînt ca apa.
17. Nu vei putea să mănînci în cetățile tale zeciuiala din grîul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău, nici întîii născuți din cirezile și turmele tale, nici vreunul din darurile aduse de tine pentru împlinirea unei juruințe, nici darurile tale de bună voie, nici cele dintîi roade ale tale.
18. Ci pe acestea să le mănînci înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, și Levitul care va fi în cetățile tale; și să te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului tău, de toate bunurile pe cari le vei avea.
19. Cît vei trăi în țara ta, vezi să nu cumva să părăsești pe Levit.
20. Cînd Domnul, Dumnezeul tău, îți va lărgi hotarele, cum ți-a făgăduit, și dorința să mănînci carne te va face să zici: „Aș vrea să mănînc carne!“ vei putea să mănînci după dorința ta.
21. Dacă locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să-Și așeze acolo Numele, este departe de tine, vei putea să tai vite din cireadă și din turmă, cum ți-am poruncit, și vei putea să mănînci din ele în cetățile tale, după dorința ta.
22. Să mănînci din ele cum se mănîncă din căprioară și cerb; cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor mînce și ei amîndoi.
23. Numai, vezi să nu cumva să mănînci sîngele, căci sîngele este viața (sufletul); și să nu mănînci sufletul împreună cu carnea.
24. Să nu-l mănînci, ci să-l verși pe pămînt ca apa.
25. Să nu-l mănînci, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, făcînd ce este plăcut înaintea Domnului.
26. Dar lucrurile pe cari vei voi să le închini Domnului și darurile pe cari le vei aduce pentru împlinirea unei juruințe, să te duci să le aduci în locul pe care-l va alege Domnul.
27. Să-ți aduci arderile de tot, carnea și sîngele, pe altarul Domnului, Dumnezeului tău: în celelalte jertfe ale tale, sîngele să fie vărsat pe altarul Domnului, Dumnezeului tău, iar carnea s'o mănînci.
28. Păzește și ascultă toate aceste lucruri pe cari ți le poruncesc, ca să fii fericit, tu și copiii tăi după tine, pe vecie, făcînd ce este bine și ce este plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
29. După ce Domnul, Dumnezeul tău, va nimici toate neamurile pe cari le vei izgoni dinaintea ta, după ce le vei izgoni și te vei așeza în țara lor,
30. vezi să nu te lași prins în cursă, călcînd pe urmele lor, după ce vor fi nimicite dinaintea ta. Ferește-te să nu cercetezi despre dumnezeii lor și să zici: „Cum slujeau neamurile acestea dumnezeilor lor? Și eu vreau să fac la fel.“
31. Tu să nu faci așa față de Domnul, Dumnezeul tău; căci ele slujeau dumnezeilor lor, făcînd toate urfciunile pe cari le urăște Domnul, și ele chiar își ardeau în foc fiii și fiicele lor în cinstea dumnezeilor lor.
32. Voi să păziți și să împliniți toate lucrurile pe cari vi le poruncesc eu; să n'adăugați nimic la ele, și să nu scoateți nimic din ele.

1. Dacă se va ridica în mijlocul tău un prooroc sau un visător de vise care-ți va vesti un semn sau o minune,
2. și se va împlini semnul sau minunea aceea de care ți-a vorbit el zicînd: „Haidem după alți dumnezei“, - dumnezei pe cari tu nu-i cunoști, - „și să le slujim“!
3. să n-ascuți cuvintele acelu prooroc sau visător de vise, căci Domnul, Dumnezeul vostru, vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru.
4. Voi să mergeți după Domnul, Dumnezeul vostru, și de El să vă temeți; poruncile Lui să le păziți; de glasul Lui să ascultați; Lui să-I slujiți, și de El să vă alipiți.
5. Proorocul sau visătorul acela de vise să fie pedepsit cu moartea, căci a vorbit de răsvrătire împotriva Domnului, Dumnezeului vostru, care v-a scos din țara Egiptului și v'a izbăvit din casa robiei, și a voit să te abată dela calea în care ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să umbli. Să scoți astfel răul din mijlocul tău.
6. Dacă fratele tău, fiul mamei tale, sau fiul tău, sau fiica ta, sau nevasta care se odihnește la sînul tău, sau prietenul tău pe care-l iubești ca pe tine însuși, te aștîță în taină, zicînd: „Haidem, și să slujim altor dumnezei!“ - dumnezei pe cari nici tu, nici părinții tăi nu i-ați cunoscut,
7. dintre dumnezeii popoarelor cari vă înconjoară, lîngă tine sau departe de tine, dela o margine a pămîntului până la cealaltă -
8. să nu te învoiești și să nu-l ascuți; să n-arunci spre el o privire de milă, să nu-l cruți, și să nu-l ascunzi.
9. Ci să-l omori; întăi mîna ta să se ridice asupra lui ca să-l omoare, și apoi mîna întregului popor;
10. să-l ucizi cu pietre, și să moară, pentrucă a căutat să te abată dela Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.
11. Să se facă așa, pentruca tot Israelul să audă și să se teamă, și să nu se mai săvîrșescă o faptă așa de nelegiuită în mijlocul tău.
12. Dacă vei auzi spunîndu-se despre una din cetățile pe cari ți le-a dat ca locuință Domnul, Dumnezeul tău:
13. „Niște oameni răi au ieșit din mijlocul tău, și au amăgit pe locuitorii din cetatea lor zicînd: „Haidem și să slujim altor dumnezei!“ - dumnezei pe cari tu nu-i cunoști -
14. să faci cercetări, să cauți și să întrebi cu deamănuntul. Dacă este adevărat, dacă lucrul este întemeiat, dacă urîciunea aceasta a fost făcută în mijlocul tău,
15. atunci să treci prin ascuțișul săbiei pe locuitorii din cetatea aceea, s-o nimicești cu desăvîrșire împreună cu tot ce va fi în ea, și să-i treci chiar și vitele prin ascuțișul săbiei.
16. Să strîngi toată prada în mijlocul pieței, și să arzi de tot cu foc cetatea și toată prada ei, înaintea Domnului, Dumnezeului tău: să rămîună pentru totdeauna un morman de dărîmături, și nici o dată să nu fie zidită din nou.
17. Nimic din ce va fi blestemat ca să fie nimicuit cu desăvîrșire, să nu se lipească de mîna te, pentru ca Domnul să Se întoarcă din iușimea mîniei Lui, să Se îndure de tine, să te ierte, și să te înmulțească, după cum a jurat lucrul acesta părinților tăi,
18. dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, păzind toate poruncile Lui pe cari ți le dau astăzi, și făcînd ce este plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

1. Voi sînteți copiii Domnului, Dumnezeului vostru. Să nu vă faceți creștături și să nu vă radeți între ochi pentru un mort.
2. Căci tu ești un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul tău, și Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pămîntului.
3. Să nu mănînci niciun lucru urîcios.
4. Iată dobitoacele pe cari să le mîncați: boul, oaia și capra;

5. cerbul, căprioara și bivolul; zimbrul, capra neagră, capra sălbatică și girafa.
6. Să mâncați din orice dobitoc care are copita despăcată, unghia despărțită în două și rumegă.
7. Dar să nu mâncați din cele ce rumegă numai, sau cari au numai copita despăcată și unghia despărțită în două. Astfel, să nu mâncați cămila, iepurele și iepurele de casă, cari rumegă, dar n'au copita despăcată: să le priviți ca necurate.
8. Să nu mâncați porcul, care are copita despăcată, dar nu rumegă: să-l priviți ca necurat. Să nu mâncați din carnea lor, și să nu vă atingeți de trupurile lor moarte.
9. Iată dobitoacele din cari veți mânca, din toate cele ce sînt în ape: să mâncați din toate cele ce au înotătoare și solzi.
10. Dar să nu mâncați din niciunul din cele ce n-au înotătoare și solzi: să le priviți ca necurate.
11. Să mâncați orice pasăre curată.
12. Dar iată pe acelea pe cari nu le puteți mânca: vulturul, gripsorul și vulturul de mare;
13. șorecarul, șoimul, gaia și tot ce ține de neamul său;
14. corbul și toate soiurile lui;
15. struțul, bufnița, pescărelul, coroiul și ce ține de neamul lui;
16. huhurezul, cocostîrcul și lebăda;
17. pelicanul, corbul de mare și heretele,
18. barza, bătlanul și ce ține de neamul lui, pupăza și liliacul.
19. Să priviți ca necurăta orice tîrtoare care zboară: să nu mâncați din ea.
20. Să mâncați orice pasăre curată.
21. Să nu mâncați din nici o mortăciune; s-o dai străinului care va fi în cetățile tale, s-o mănînce, sau s-o vinzi unui străin; căci tu ești un popor sfînt pentru Domnul, Dumnezeul tău.
Să nu fierbi iedul în laptele mamei lui.
22. Să iei zeciuiala din tot ce-ți va aduce sămînța, din ce-ți va aduce ogorul în fiecare an.
23. Și să mănînci înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege ca să-Și așeze Numele acolo, zeciuiala din grîul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău, și întîii născuți din cireada și turma ta, ca să te înveți să te temi totdeauna de Domnul, Dumnezeul tău.
24. Poate cînd te va binecuvînta Domnul, Dumnezeul tău, drumul va fi prea lung ca să-ți poți duce zeciuiala acolo, din pricina depărtării tale de locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să-Și pună acolo Numele Lui.
25. Atunci, să-ți prefaci zeciuiala în argint, să strîngi argintul acela în mînă, și să te duci la locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău.
26. Acolo, să cumperi cu argintul acela tot ce vei dori: boi, oi, vin și băuturi tari, tot ce-ți va plăcea, să le mănînci înaintea Domnului, Dumnezeului tău, și să te bucuri tu și familia ta.
27. Să nu părăsești pe Levitul care va fi în cetățile tale, căci n'are nici parte de moșie, nici moștenire cu tine.
28. După trei ani, să scoți toată zeciuiala din venitul tău din anul al treilea, și s-o pui în cetățile tale.
29. Atunci să vină Levitul, care n-are nici parte, nici moștenire cu tine, străinul, orfanul și văduva, cari vor fi în cetățile tale, și să mănînce și să se sature, pentrucă Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvinteze în toate lucrările pe cari le vei face cu mîinile tale.

15

1. La fiecare șapte ani, să dai iertare.
2. Și iată cum se va face iertarea. Cînd se va vesti iertarea în cinstea Domnului, orice creditor care va fi împrumutat pe aproapele său, să-i ierte împrumutul, să nu silească pe aproapele său și pe fratele său să-i plătească datoria.
3. Vei putea să silești pe străin să-ți plătească; dar să ierți ce ai la fratele tău.
4. Totuș, la tine să nu fie niciun sărac, căci Domnul te va binecuvînta în țara pe care ți-o va da de moștenire Domnul, Dumnezeul tău;
5. numai să ascuți de glasul Domnului, Dumnezeului tău, împlinind cu scumpătate toate aceste porunci pe cari ți le dau astăzi.

6. Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvînta, cum ți-a spus, așa încît vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut dela ele; tu vei stăpîni peste multe neamuri, dar ele nu vor stăpîni peste tine.
7. Dacă va fi la tine vreun sărac dintre frații tăi, în vreuna din cetățile tale, în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu-ți împietrești inima și să nu-ți închizi mîna înaintea fratelui tău celui lipsit.
8. Ci să-i deschizi mîna, și să-l împrumuți cu ce-i trebuie ca să facă față nevoilor lui.
9. Vezi să nu fii așa de rău ca să zici în inima ta: „Ah! se apropie anul al șaptelea, anul iertării!“ Vezi să n-ai un ochi fără milă pentru fratele tău cel lipsit și să nu-i dai. Căci atunci el ar striga către Domnul împotriva ta, și te-ai face vinovat de un păcat:
10. ci să-i dai și să nu dai cu părere de rău în inimă; căci pentru aceasta te va binecuvînta Domnul, Dumnezeul tău, în toate lucrările de cari te vei apuca.
11. Totdeauna vor fi săraci în țară; de aceea îți dau porunca aceasta: „Să-ți deschizi mîna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta.“
12. Dacă unul din frații tăi evrei, bărbat sau femeie, se vinde ție, să-ți slujească șase ani; dar în anul al șaptelea, să-i dai drumul dela tine și să fie slobod.
13. Și cînd îi vei da drumul ca să se ducă slobod dela tine, să nu-i dai drumul cu mîna goală;
14. să-i dai daruri din cireada ta, din aria ta, din teascul tău, din ce vei avea, prin binecuvîntarea Domnului, Dumnezeului tău.
15. Să-ți aduci aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și că Domnul, Dumnezeul tău, te-a răscumpărat: de aceea îți dau astăzi porunca aceasta.
16. Dacă însă robul tău îți va zice: „Nu vreau să ies dela tine,“ - pentru că te iubește, pe tine și casa ta, și se simte bine la tine, -
17. atunci să iei o sulă și să-i găurești urechea de ușă, și să-ți fie rob pentru totdeauna. Tot așa să faci și cu roaba ta.
18. Să nu-ți pară rău cînd îl vei lăsa să plece slobod dela tine, căci ți-a slujit șase ani, ceea ce face de două ori cît simbria unui om tocmit cu plată; și Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvînta în tot ce vei face.
19. Să închini Domnului, Dumnezeului tău, pe orice întîi născut de parte bărbătească din cireada și turma ta. Să nu muncești cu întîiul născut al vacii tale, să nu tunzi pe întîiul născut al oilor tale.
20. Să-l mănînci în fiecare an, tu și familia ta înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El.
21. Dacă are vreun cusur, dacă este șchiop sau orb, sau are vreo meteahnă trupească, să nu-l aduci ca jertfă Domnului, Dumnezeului tău.
22. Să-l mănînci în cetățile tale: cel ce va fi necurat și cel ce va fi curat vor putea să-l mănînce amîndoi, cum se mănîncă acum căprioara sau cerbul.
23. Numai sîngele să nu i-l mănînci, ci să-l verși pe pămînt ca apa.

16

1. Păzește luna spicelor, și prăznuiește sărbătoarea Paștelor în cinstea Domnului, Dumnezeului tău; căci în luna spicelor te-a scos Domnul, Dumnezeul tău, din Egipt, noaptea.
2. Să jertfești Paștele în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, jertfele tale de oi și boi, în locul pe care-l va alege Domnul ca să-Și așeze Numele acolo.
3. În timpul sărbătorii, să nu mănînci pîne dospită, ci șapte zile să mănînci azimi, pînea întristării, căci ai ieșit în grabă din țara Egiptului: așa să faci, ca să-ți aduci aminte toată viața ta de ziua cînd ai ieșit din țara Egiptului.
4. Să nu se vadă aluat la tine, pe toată întinderea țării tale, timp de șapte zile; și nicio parte din vitele pe cari le vei jertfi în seara celei dintîi zile să nu fie păstrată peste noapte pînă dimineața.
5. Nu vei putea să jertfești Paștele în vreunul din locurile pe cari ți le dă Domnul, Dumnezeul tău, ca locuință;
6. ci în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să-Și așeze Numele în el, acolo să

jertfești Paștele, seara, la apusul soarelui, pe vremea ieșirii tale din Egipt.

7. Să fierbi vita tăiată, și s' o mănânci în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău. Și dimineața, vei putea să te întorci și să te duci în corturile tale.

8. Șase zile, să mănânci azimi, și a șaptea zi să fie o adunare de sărbătoare în cinstea Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea.

9. Să numeri șapte săptămîni; de cînd vei începe seceratul grîului, să începi să numeri șapte săptămîni.

10. Apoi să prăznuiești sărbătoarea săptămînilor, și să aduci daruri de bună voie, după binecuvîntarea pe care ți-o va da Domnul, Dumnezeul tău.

11. Să te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să locuiască Numele Lui acolo, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, Levitul care va fi în cetățile tale, și străinul, orfanul și văduva cari vor fi în mijlocul tău.

12. Să-ți aduci aminte că ai fost rob în Egipt, și să păzești și să împlinești legile acestea.

13. Să prăznuiești sărbătoarea corturilor șapte zile, după ce îți vei strînge roadele din arie și din teasc.

14. Să te bucuri la sărbătoarea aceasta, tu, fiul tău și fiica ta, robul și roaba ta, și Levitul, străinul, orfanul și văduva cari vor fi în cetățile tale.

15. Să prăznuiești sărbătoarea șapte zile în cinstea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege Domnul; căci Domnul, Dumnezeul tău, te va binecuvînta în toate rodirile tale și în tot lucrul mînilor tale, și de aceea să fii vesel.

16. De trei ori pe an, toți bărbații să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El: la sărbătoarea azimilor, la sărbătoarea săptămînilor, și la sărbătoarea corturilor. Să nu se înfățișeze cu mîinile goale înaintea Domnului.

17. Fiecare să dea ce va putea, după binecuvîntarea pe care i-o va da Domnul, Dumnezeul tău.

18. Să pui judecători și dregători în toate cetățile pe cari ți le dă Domnul, Dumnezeul tău, după semințiile tale; și ei să judece poporul cu dreptate.

19. Să n-atingi niciun drept, să nu cauți la fața oamenilor, și să nu iei daruri, căci darurile orbesc ochii înțelepților și sulesc cuvintele celor drepți.

20. Să urmezi cu scumpătate dreptatea, ca să trăiești și să stăpînești țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.

21. Să nu-ți așezi niciun idol de lemn lîngă altarul pe care-l vei ridica Domnului, Dumnezeului tău.

22. Să nu ridici nici stlpi idolești, cari sînt urîți de Domnul, Dumnezeul tău.

17

1. Să n-aduci jertfă Domnului, Dumnezeului tău, vreun bou, sau vreun miel care să aibă vreun cusur sau vreo meteahnă trupească; căci ar fi o urfciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

2. Se va găsi poate în mijlocul tău, într-una din cetățile pe cari ți le dă Domnul, Dumnezeul tău, un bărbat sau o femeie care să facă ce este rău înaintea Domnului, Dumnezeului tău, și care să calce legămîntul Lui;

3. care să meargă după alți dumnezei ca să le slujească și să se închine înaintea lor, după soare, lună sau toată oștirea cerurilor, așa cum eu n-am poruncit.

4. De îndată ce vei lua cunoștință și vei afla lucrul acesta, să faci cercetări amănunțite. Dacă lucrul este adevărat, dacă faptul este întemeiat, dacă urfciunea aceasta a fost săvîrșită în Israel,

5. atunci să aduci la porțile cetății tale pe bărbatul sau femeia care va fi vinovat de această faptă rea, și să ucizi cu pietre sau să pedepsești cu moartea pe bărbatul acela sau pe femeia aceea.

6. Cel vinovat de moarte să fie omorît pe mărturia a doi sau trei martori; să nu fie omorît pe mărturia unui singur martor.

7. Întăi mîna martorilor să se ridice asupra lui ca să-l omoare, și apoi mîna întregului popor. Să scoți astfel răul din mijlocul tău.

8. Dacă ți se va părea prea greu de judecat o pricină privitoare la un omor, la o neînțelegere, sau la o rănire, și va da prilej la ceartă în lăuntrul cetății tale, să te scoli și să te sui la locul pe care-l va

alege Domnul, Dumnezeul tău.

9. Să te duci la preoți, Leviți, și la cel ce va împlini atunci slujba de judecător; să-i întrebi, și ei îți vor spune hotărârea legii.

10. Să faci cum îți vor spune ei în locul pe care-l va alege Domnul, și să ai grijă să faci cum te vor învăța ei.

11. Să faci după legea pe care te vor învăța și după hotărârea pe care o vor rosti ei, să nu te abați dela ce-ți vor spune ei, nici la dreapta nici la stînga.

12. Omul care, din mîndrie, nu va asculta de preotul pus acolo ca să slujească Domnului, Dumnezeului tău, sau care nu va asculta de judecător, omul acela să fie pedepsit cu moartea. Să scoți astfel răul din mijlocul lui Israel,

13. pentruca tot poporul să audă și să se teamă, și să nu se mai îngîmfă.

14. Dupăce vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, și o vei stăpîni, după ce-ți vei așeza locuința, și vei zice: „Vreau să pun peste mine un împărat, ca toate neamurile cari mă înconjoară,“-

15. să pui peste tine ca împărat pe acela pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, și anume să iei un împărat din mijlocul fraților tăi; nu vei putea să pui împărat pe un străin, care să nu fie fratele tău.

16. Dar să n'aibă mulți cai, și să nu întorcă pe popor în Egipt ca să aibă mulți cai; căci Domnul v-a zis: „Să nu vă mai întoarceți pe drumul acela.“

17. Să n'aibă un mare număr de neveste, ca să nu i se abată inima; și să nu strîngă mari grămezi de argint și aur.

18. Cînd se va așeza pe scaunul de domnie al împărăției lui, să scrie pentru el, într-o carte, o copie a acestei legi, pe care s-o ia dela preoții din neamul Leviților.

19. Va trebui s-o aibă cu el și s-o citească în toate zilele vieții lui, ca să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul lui, să păzească și să îplinească toate cuvintele din legea aceasta și toate poruncile acestea,

20. pentruca inima lui să nu se înalțe mai pe sus de frații lui, și să nu se abată dela poruncile acestea nici la dreapta nici la stînga, și să aibă astfel multe zile în împărăția lui, el și copiii lui, în mijlocul lui Israel.

18

1. Preoții, Leviții, și toată seminția lui Levi, să n'aibă nici parte de moșie, nici moștenire în Israel; să se hrănească din jertfele mistuite de foc în cinstea Domnului și din darurile aduse Domnului.

2. Să n'aibă moștenire în mijlocul fraților lor: Domnul va fi moștenirea lor, cum le-a spus.

3. Iată care va fi dreptul preoților dela popor: cei ce vor aduce o jertfă, fie bou, fie miel, să dea preotului spata, fălcile și pîntecele.

4. Să-i dai cele dintîi roade din grîul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău, și pîrga din lîna oilor tale;

5. căci pe el l-a ales Domnul, Dumnezeul tău, dintre toate semințiile, ca să facă slujba în Numele Domnului, el și fiii lui, în toate zilele.

6. Cînd va pleca un Levit din una din cetățile tale, din locul unde locuiește el în Israel, ca să se ducă, după deplina dorință a sufletului său, în locul pe care-l va alege Domnul,

7. și va face slujbă în Numele Domnului, Dumnezeului tău, ca toți frații lui Leviți cari stau înaintea Domnului:

8. va primi ca hrană o parte la fel cu a lor, și, pe lîngă ea, se va bucura și de veniturile ieșite din vînzarea averii lui părintești.

9. Dupăce vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu te înveți să faci după urîciunile neamurilor acelorora.

10. Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor,

11. de descîntător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care

să întrebe pe morți.

12. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului; și din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeul tău, pe aceste neamuri dinaintea ta.

13. Tu să te ții în totul totului tot, numai de Domnul Dumnezeul tău.

14. Căci neamurile acelea pe cari le vei izgoni, ascultă de cei ce citesc în stele și de ghicitori; dar ție, Domnul, Dumnezeul tău, nu-ți îngăduie lucrul acesta.

15. Domnul, Dumnezeul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine: să ascultați de el!

16. Astfel el va răspunde la cererea pe care ai făcut-o Domnului, Dumnezeului tău, la Horeb, în ziua adunării poporului, când ziceai: „Să nu mai aud glasul Domnului, Dumnezeului meu, și să nu mai văd acest foc mare, ca să nu mor.“

17. Atunci Domnul mi-a zis: „Ce au zis ei, este bine.

18. Le voi ridica din mijlocul fraților lor un prooroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.

19. Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe cari le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.

20. Dar proorocul care va avea îndrăzneala să spună în Numele Meu un cuvânt pe care nu-i voi porunci să-l spună, sau care va vorbi în numele altor dumnezei, proorocul acela să fie pedepsit cu moartea.“

21. Poate că vei zice în inima ta: „Cum vom cunoaște cuvântul pe care nu-l va spune Domnul?“

22. Când cecece va spune proorocul acela în Numele Domnului nu va avea loc și nu se va întâmpla, va fi un cuvânt pe care nu l-a spus Domnul. Proorocul acela l-a spus din îndrăzneală: să n' ai teamă de el.

19

1. Dupăce Domnul, Dumnezeul tău, va nimici toate neamurile acelea a căror țară ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, dupăce le vei izgoni și vei locui în cetățile și în casele lor,

2. să desparți trei cetăți în mijlocul țării pe care ți-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul tău.

3. Să faci drumuri, și să împarți în trei părți ținutul țării pe care ți-o va da ca moștenire Domnul, Dumnezeul tău. Să faci așa, pentruca orice ucigaș să poată fugi în cetățile acestea.

4. Legea aceasta să fie pentru ucigașul care va fugi acolo ca să-și scape viața, când va omorî fără voie pe aproapele său, fără să-i fi fost vrăjmaș mai înainte.

5. Așa, de pildă, un om se va duce să taie lemne în pădure cu un alt om; ridică securea cu mâna, ca să taie copacul, ferul scapă din coadă, lovește pe tovarășul său, și-l omoară. Atunci el să fugă într'una din cetățile acestea ca să-și scape viața;

6. pentru ca nu cumva răsbunătorul sîngelui, aprins de mînie și urmărind pe ucigaș, să-l ajungă, fiind prea lung drumul, și să lovească de moarte pe cel ce nu era vinovat de moarte, fiindcă mai înainte nu fusese vrăjmaș aproapelui său.

7. De aceea îți dau porunca aceasta: Să desparți trei cetăți.

8. Când Domnul, Dumnezeul tău, îți va lărgi hotarele, cum a jurat părinților tăi, și-ți va da toată țara pe care a făgăduit părinților tăi că ți-o va da,

9. - numai să păzești și să împlinești toate aceste porunci pe cari ți le dau astăzi, ca să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, și să umbli totdeauna pe căile Lui - atunci să mai adaugi trei cetăți la cele trei,

10. pentruca să nu fie vărsat sîngele celui nevinovat în mijlocul țării pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău, și astfel să fii vinovat de omor.

11. Dar dacă un om fuge într'una din aceste cetăți, dupăce a întins lațuri aproapelui său din vrăjmășie împotriva lui, dupăce s'a aruncat asupra lui și l-a lovit așa încît i-a pricinuit moartea,

12. bătrînii din cetatea lui să trimeată să-l prindă și să-l dea în mîinile răzbunătorului sîngelui, ca să moară.

13. Să n' ai milă de el, și să ștergi din Israel sîngele celui nevinovat, ca să fii fericit.

14. Să nu muți hotarele aproapelui tău, puse de strămoșii tăi, în moștenirea pe care vei avea-o în țara pe care ți-o dă în stăpânire Domnul, Dumnezeul tău.
15. Un singur martur nu va fi deajuns împotriva unui om, ca să adeverească vreo nelegiuire sau vreun păcat oarecare; un fapt nu va putea fi întemeiat decât pe mărturia a doi sau trei marturi.
16. Când un martor mincinos se va ridica împotriva cuiva ca să-l învinuiască de vreo nelegiuire,
17. cei doi oameni cu pricina să se înfățișeze înaintea Domnului, înaintea preoților și judecătorilor cari vor fi atunci în slujbă.
18. Judecătorii să facă cercetări amănunțite. Dacă se va afla că martorul acela este un martor mincinos, și că a făcut o mărturisire mincinoasă împotriva fratelui său,
19. atunci să-i faceți cum avea el de gând să facă fratelui său. Să scoți astfel răul din mijlocul tău.
20. În felul acesta, ceilalți vor auzi și se vor teme, și nu se va mai face o faptă așa de nelegiuită în mijlocul tău.
21. Să n'ai nici o milă, ci să ceri: viață pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

20

1. Când vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi, și vei vedea cai și cară, și un popor mai mare la număr de cât tine, să nu te temi de ei, căci Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, este cu tine.
2. La apropierea luptei, preotul să vină și să vorbească poporului.
3. Să le spună: „Ascultă, Israele! Voi astăzi sînteți aproape de luptă împotriva vrăjmașilor voștri. Să nu vi se turbure inima, fiți fără teamă, nu vă spăimîntați, nu vă îngroziți dinaintea lor.
4. Căci Domnul, Dumnezeul vostru, merge cu voi, ca să bată pe vrăjmașii voștri, ca să vă mîntuiască.
5. Mai marii oștirii să vorbească apoi poporului și să zică: „Cine a zidit o casă nouă, și nu s-a așezat încă în ea, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moară în luptă și să se așeze altul în ea.
6. Cine a sădit o vie, și n-a mîncat încă din ea, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moară în luptă și să mănînce altul din ea.
7. Cine s-a logodit cu o femeie, și n'a luat-o încă, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moară în luptă și s-o ia altul“.
8. Mai marii oștirii să vorbească mai departe poporului, și să spună: „Cine este fricos și slab la inimă, să plece și să se întoarcă acasă, ca să nu moaie inima fraților lui“.
9. După ce mai marii oștirii vor isprăvi de vorbit poporului, să așeze pe căpeteniile oștirii în fruntea poporului.
10. Când te vei apropia de o cetate ca să te bați împotriva ei, s-o îmbii cu pace.
11. Dacă primește pacea și-ți deschide porțile, tot poporul care se va afla în ea să-ți dea bir și să-ți fie supus.
12. Dacă nu primește pacea cu tine și vrea să facă război cu tine, atunci s-o împresori.
13. Și după ce Domnul, Dumnezeul tău, o va da în mâinile tale, să treci prin ascuțișul săbiei pe toți cei de parte bărbătească.
14. Dar să iei pentru tine nevestele, copiii, vitele, și tot ce va mai fi în cetate, toată prada, și să mănînci toată prada vrăjmașilor tăi, pe cari ți-i va da în mână Domnul, Dumnezeul tău.
15. Așa să faci cu toate cetățile cari vor fi foarte departe de tine, și cari nu fac parte din cetățile neamurilor acestora.
16. Dar în cetățile popoarelor acestora, a căror țară ți-o dă ca moștenire Domnul, Dumnezeul tău, să nu lași cu viață nimic care suflă.
17. Ci să nimicești cu desăvîrșire popoarele acelea, pe Hetiți, pe Amoriți, pe Cananiți, pe Fereziți, pe Heviți, și Iebusiți, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău,
18. ca să nu vă învețe să faceți după toate urîciunile pe cari le fac ele pentru dumnezeii lor, și să păcătuiești astfel împotriva Domnului, Dumnezeului vostru.
19. Dacă vei împresura multe zile o cetate cu care ești în război, ca s-o cucerești, pomii să nu-i

strici, tăindu-i cu securea; să mănânci din ei și să nu-i tai; căci pomul de pe câmp este oare un om ca să fie nimicit prin împresurare de tine?

20. Numai copacii pe cari-i vei ști că nu sînt pomi buni de mîncat, vei putea să-i strici și să-i tai, și vei putea să faci cu ei întărituri împotriva cetății care este în război cu tine, pînă va cădea.

21

1. Dacă, în țara pe care ți-o dă în stăpînire Domnul, Dumnezeul tău, se găsește întins în mijlocul unui câmp un om ucis, fără să se știe cine l-a lovit,

2. bătrînii și judecătorii tăi să se ducă să măsoare depărtarea dela trupul mort pînă în cetățile de primprejur.

3. Cînd se va hotărî cetatea cea mai apropiată de trupul mort, bătrînii din cetatea aceea să ia o vițea care să nu fi fost pusă la muncă și care să nu fi tras la jug.

4. Să ducă vițeaua aceea într-o vale cu apă care nu seacă niciodată și unde nu se ară nici nu se seamănă; și acolo, să taie capul vițelei în vale.

5. Atunci să se apropie preoții, fiii lui Levi; căci pe ei i-a ales Domnul, Dumnezeul tău, ca să-I slujească și să binecuvinteze în Numele Domnului, și ei trebuie să hotărască în orice ceartă și în orice rănire.

6. Toți bătrînii din cetatea aceea cea mai apropiată de trupul mort să-și spele mînile pe vițeaua căreia i-au tăiat capul în vale.

7. Și, luînd cuvîntul, să zică: „Mînile noastre n’au vărsat sîngele acesta, și ochii noștri nu l-au văzut vărsîndu-se.

8. Iartă, Doamne, pe poporul Tău Israel, pe care l-ai răscumpărat; nu pune sîngele nevinovat în socoteala poporului Tău Israel.“ Și sîngele acela nu-i va fi pus în socoteală.

9. Astfel trebuie să curăți din mijlocul tău sîngele nevinovat, făcînd ce este plăcut înaintea Domnului.

10. Cînd vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi, dacă Domnul îți dă în mînile tale, și vei lua prinși din ei,

11. poate că printre cei prinși vei vedea o femeie frumoasă, și vei dori s-o iei de nevastă.

12. Atunci s-o aduci înlăuntrul casei tale. Ea să-și radă capul și să-și taie unghiile,

13. să-și lepede hainele pe cari le purta cînd a fost prinsă, să locuiască în casa ta, și să plîngă pe tatăl și pe mama ei o lună de zile. După aceea, să te duci la ea, să-i fii bărbat, și ea să-ți fie nevastă.

14. Dacă nu-ți va mai place, s-o lași să plece unde va voi, dar nu vei putea s-o vinzi pe argint, nici să te porți cu ea ca cu o roabă, pentrucă ai înjosit-o.

15. Dacă un om, care are două neveste, iubește pe una și nu iubește pe cealaltă, și dacă are copii cu ele, din cari întîiul născut este dela nevasta pe care n-o iubește,

16. cînd își va împărți averile între fiii lui, nu va putea face întîi născut pe fiul aceleia pe care o iubește, în locul fiului aceleia pe care n-o iubește, și care este întîiul născut.

17. Ci să recunoască de întîi născut pe fiul aceleia pe care n-o iubește, și să-i dea o parte îndoită din averea lui; căci fiul acesta este cel dintîi rod al puterii lui, și lui i se cuvine dreptul de întîi născut.

18. Dacă un om are un fiu neascultător și îndărătnic, care n’ascultă nici de glasul tatălui său, nici de glasul mamei lui, și nu-i ascultă nici chiar după ce l-au pedepsit,

19. tatăl și mama să-l ia, și să-l ducă la bătrînii cetății lui și la poarta locului în care locuiește.

20. Să spună bătrînii cetății lui: „Iată, fiul nostru este neascultător și îndărătnic, n’ascultă de glasul nostru, și este lacom și bețiv.“

21. Și toți oamenii din cetatea lui să-l ucidă cu pietre, și să moară. Astfel să curăți răul din mijlocul tău, pentruca tot Israelul s’audă și să se teamă.

22. Dacă se va omorî un om care a săvîrșit o nelegiuire vrednică de pedeapsa cu moartea, și l-ai spînzurat de un lemn,

23. trupul lui mort să nu stea noaptea pe lemn; ci să-l îngropi în aceeaș zi, căci cel spînzurat este blestemat înaintea lui Dumnezeu, și să nu spurci țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău.

1. Dacă vezi rătăcindu-se boul sau oaia fratelui tău, să nu le ocolești, ci să le aduci la fratele tău.
2. Dacă fratele tău nu locuiește lângă tine, și nu-l cunoști, să iei dobitocul la tine acasă, și să rămîni la tine pînă ce-l cere fratele tău; și atunci să i-l dai.
3. Tot așa să faci și cu măgarul lui, tot așa să faci și cu haina lui, și tot așa să faci cu orice lucru pierdut de el și găsit de tine: să nu le ocolești.
4. Dacă vezi măgarul fratelui tău sau boul lui căzut pe drum, să nu-l ocolești, ci să-i ajuți să-l ridice.
5. Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească, și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile acestea este o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
6. Dacă întîlnești pe drum un cuib de pasăre, într-un copac sau pe pămînt, cu pui sau ouă și mama lor șezînd peste pui sau peste ouă, să nu iei și pe mama și pe puii ei,
7. ci să dai drumul mamei și să nu iei decît puii, ca să fii fericit și să ai zile multe.
8. Cînd zidești o casă nouă, să-ți faci un pălimar împrejurul acoperișului, ca să nu aduci vină de sînge asupra casei tale, dacă s'ar întîmpla să cadă cineva de pe ea.
9. Să nu sameni în via ta două feluri de semințe, ca nu cumva să întinezi și rodul seminței pe care ai sămănat-o și rodul viei.
10. Să nu ari cu un bou și un măgar înjugați împreună.
11. Să nu porți o haină țesută din felurite fire, din lînă și în unite împreună.
12. Să faci ciucuri la cele patru colțuri ale hainei cu care te vei înveli.
13. Dacă un om, care și-a luat o nevastă și s-a împreunat cu ea, o urăște
14. apoi, o învinuiește de lucruri nelegiuite și-i scoate nume rău, zicînd: „Am luat pe femeia aceasta, m-am apopiat de ea, și n-am găsit-o fecioară“, -
15. atunci tatăl și mama fetei să ia semnele fecioriei ei și să le aducă înaintea bătrînilor cetății, la poartă.
16. Tatăl fetei să spună bătrînilor: „Am dat pe fiică-mea de nevastă omului acestuia, și el a început s-o urască;
17. acum o învinuiește de lucruri nelegiuite, zicînd: „N'am găsit fecioară pe fiică-ta.» Dar iată semnele fecioriei fetei mele.“ Și să desfacă haina ei înaintea bătrînilor cetății.
18. Bătrînii cetății să ia atunci pe omul acela și să-l pedepsească;
19. și, pentru că a scos nume rău unei fecioare din Israel, să-l osîndească la o gloabă de o sută sicli de argint, pe cari să-i dea tatălui fetei.
- Ea să rămîni nevasta lui, și el nu va putea s-o gonească toată viața lui.
20. Dar dacă faptul este adevărat, dacă fata nu s'a găsit fecioară,
21. să scoată pe fată la ușa casei tatălui ei; să fie ucisă cu pietre de oamenii din cetate, și să moară, pentru că a săvîrșit o mișelie în Israel, curvind în casa tatălui ei. Să curăți astfel răul din mijlocul tău.
22. Dacă se va găsi un bărbat culcat cu o femeie măritată, să moară amîndoi: și bărbatul care s-a culcat cu femeia, și femeia. Să curăți astfel răul din mijlocul lui Israel.
23. Dacă o fată fecioară este logodită, și o întîlnește un om în cetate și se culcă cu ea,
24. să-i aduceți pe amîndoi la poarta cetății, să-i ucideți cu pietre, și să moară amîndoi: fata, pentru că n-a țipat în cetate, și omul, pentru că a necinstit pe nevasta aproapelui său. Să curăți astfel răul din mijlocul tău.
25. Dar dacă omul acela întîlnește în cîmp pe fata logodită, o apucă cu sila și se culcă cu ea, numai omul care s'a culcat cu ea să fie pedepsit cu moartea.
26. Fetei să nu-i faci nimic; ea nu este vinovată de o nelegiuire vrednică de pedeapsa cu moarte, căci e ca și cu un om care se aruncă asupra aproapelui lui și-l omoară.
27. Fata logodită, pe care a întîlnit-o omul acela pe cîmp, a putut să strige fără să fie cineva să-i sară în ajutor.
28. Dacă un om întîlnește o fată fecioară nelogodită, o apucă cu sila și se culcă cu ea, și se întîmplă să fie prinși,
29. omul care s'a culcat cu ea să dea tatălui fetei cincizeci de sicli de argint; și, pentru că a necinstit-o, s-o ia de nevastă, și nu va putea s-o gonească, toată viața lui.

30. Nimeni să nu ia pe nevasta tatălui său, și nici să nu ridice învelitoarea tatălui său.

23

1. Cel scopit sau famenul să nu intre în adunarea Domnului.
2. Cel născut din curvie să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilea neam al lui să nu intre în adunarea Domnului.
3. Amonitul și Moabitul să nu intre în adunarea Domnului, nici chiar al zecilea neam, pe vecie,
4. pentru că nu v-au ieșit înainte cu pâine și apă, pe drum, la ieșirea voastră din Egipt, și pentru că au adus, pe preț de argint, împotriva ta pe Balaam, fiul lui Beor, din Petor din Mesopotamia, ca să te blesteme.
5. Dar Domnul, Dumnezeul tău, n-a voit să asculte pe Balaam; și Domnul, Dumnezeul tău, a schimbat blestemul acela în binecuvântare, pentru că tu ești iubit de Domnul, Dumnezeul tău.
6. Să nu-ți pese nici de propășirea lor, nici de bună starea lor, toată viața ta, pe vecie.
7. Să nu urăști pe Edomit, căci este fratele tău; să nu urăști pe Egiptean, căci ai fost străin în țara lui:
8. fiii cari li se vor naște, în al treilea neam, să intre în adunarea Domnului.
9. Când vei ieși cu oastea împotriva vrăjmașilor tăi, ferește-te de orice lucru rău.
10. Dacă va fi la tine cineva care să nu fie curat, în urma vreunei întîmplări din timpul nopții, să iasă din tabără, și să nu intre în tabără;
11. spre seară, să se scalde în apă, și după asfințitul soarelui va putea să se întoarcă în tabără.
12. Să ai un loc afară din tabără, și acolo să ieși afară.
13. Între uneltele tale să ai o lopată, cu care să sapi și să-ți acoperi murdăriile ieșite din tine, când vei ieși afară.
14. Căci Domnul Dumnezeul tău, merge în milocul taberei tale, ca să te ocrotească și să-ți dea în mînă pe vrăjmașii tăi dinaintea ta; tabăra ta va trebui deci să fie sfîntă, pentruca Domnul să nu vadă la tine nimic necurat, și să nu Se abată dela tine.
15. Să nu dai înapoi stăpînului său pe un rob care va fugi la tine după ce l-a părăsit.
16. Să rămîna la tine, în mijlocul tău, în locul pe care-l va alege el, într'una din cetățile tale, unde îi va plăcea: să nu-l asuprești.
17. Să nu fie nicio curvă din fetele lui Israel, și să nu fie niciun sodomit din fiii lui Israel.
18. Să n'aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, cîștigul unei curve, nici prețul unui cîne, ca împlinire a unei juruințe oarecare; căci și unul și altul sînt o urciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
19. Să nu ceri nicio dobîndă dela fratele tău: nici pentru argint, nici pentru merinde, pentru nimic care se împrumută cu dobîndă.
20. Dela străin vei putea să iei dobîndă, dar dela fratele tău să nu iei, pentruca Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvinteze în tot ce vei face în țara pe care o vei lua în stăpînire.
21. Dacă faci o juruință Domnului, Dumnezeului tău, să nu pregeți s-o îplinești; căci Domnul, Dumnezeul tău, îți va cere socoteala, și te vei face vinovat de un păcat.
22. Dacă te ferești să faci o juruință, nu faci un păcat.
23. Dar să păzești și să îplinești ce-ți va ieși de pe buze, și anume juruințele pe cari le vei face de bună voie Domnului, Dumnezeului tău, și pe cari le vei rosti cu gura ta.
24. Dacă intri în via aproapelui tău, vei putea să mănînci struguri, după plac, pînă te vei sătura; dar în vas să nu iei.
25. Dacă intri în holdele aproapelui tău, vei putea să culegi spice cu mîna, dar secerea în holdele aproapelui tău, să n-o pui.

24

1. Când cineva își va lua o nevastă și se va însura cu ea, și s'ar întîmpla ca ea să nu mai aibă trecere înaintea lui, pentru că a descoperit ceva rușinos în ea, să-i scrie o carte de despărțire, și, după ce-i va da-o în mînă, să-i dea drumul din casa lui.

2. Ea să iasă de la el, să plece, și va putea să se mărite după un alt bărbat.
3. Dacă și acesta din urmă începe s-o urască, îi scrie o carte de despărțire, și după ce i-o dă în mână, îi dă drumul din casa lui; sau, dacă acest bărbat din urmă care a luat-o de nevastă, moare,
4. atunci bărbatul dinfii, care îi dăduse drumul, nu va putea s-o ia iarăș de nevastă, după ce s'a pîngărit ea, căci lucrul acesta este o urîciune înaintea Domnului, și să nu faci vinovată de păcat țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău.
5. Când un om va fi însurat de curînd, să nu se ducă la oaste, și să nu se pună nici o sarcină peste el; să fie scutit, din pricina familiei, timp de un an, și să veselească astfel pe nevasta pe care și-a luat-o.
6. Să nu iei zălog cele două pietre de rîșniță, nici chiar piatra de rîșniță de deasupra; căci ar însemna că iei zălog însăș viața cuiva.
7. Dacă se va găsi cineva care să fi furat pe vreunul din frații lui, pe vreunul din copiii lui Israel, și să-l fi făcut rob sau să-l fi vîndut, hoțul acela să fie pedepsit cu moartea. Să curăți astfel răul din mijlocul tău.
8. Ia seama bine și păzește-te de rana leprei; și să faceți tot ce vă vor învăța preoții dintre Leviți, să aveți grijă să lucrați după poruncile pe cari li le-am dat.
9. Adu-ți aminte ce a făcut Domnul, Dumnezeul tău, Mariei, pe drum, la ieșirea voastră din Egipt.
10. Dacă ai vreo datorie la aproapele tău, să nu intri în casa lui ca să-i iei lucrul pus zălog;
11. ci să stai afară, și cel pe care l-ai împrumutat să-ți aducă afară lucrul pus zălog.
12. Dacă omul acela este sărac, să nu te culci cu lucrul luat zălog dela el la tine;
13. să i-l dai înapoi la apusul soarelui, ca să se culce în haina lui, și să te binecuvinteze; și lucrul acesta ți se va socoti ca un lucru bun înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
14. Să nu nedreptățești pe simbriașul sărac și nevoiaș, fie că este unul din frații tăi, fie că este unul din străinii cari locuiesc în țara ta, în cetățile tale.
15. Să-i dai plata pentru ziua lui înainte de apusul soarelui; căci e sărac, și o dorește mult. Altfel, ar striga către Domnul împotriva ta, și te-ai face vinovat de un păcat.
16. Să nu omori pe părinți pentru copii, și să nu omori pe copii pentru părinți; fiecare să fie omorît pentru păcatul lui.
17. Să nu te atingi de dreptul străinului și al orfanului, și să nu iei zălog haina văduvei.
18. Să-ți aduci aminte că ai fost rob în Egipt, și că Domnul, Dumnezeul tău, te-a răscumpărat de acolo; de aceea îți dau aceste porunci ca să le împlinești.
19. Când îți vei secera ogorul, și vei uita un snop pe cîmp, să nu te întorci să-l iei: să fie al străinului, al orfanului și al văduvei, pentruca Domnul, Dumnezeul tău, să te binecuvinteze în tot lucrul mînilor tale.
20. Când îți vei scutura măslinii, să nu culegi a două oară roadele rămase pe ramuri: ele să fie ale străinului, ale orfanului și ale văduvei.
21. Când îți vei culege via, să nu culegi a doua oară ciorchinele cari rămîn pe urma ta: ele să fie ale străinului, ale orfanului și ale văduvei.
22. Adu-ți aminte că ai fost rob în țara Egiptului; de aceea îți dau poruncile acestea, ca să le împlinești.

25

1. Când doi oameni vor avea o ceartă între ei, și se vor înfățișa înaintea judecății ca să fie judecați, celui nevinovat să-i dea drumul, iar pe cel vinovat să-l osîndească.
2. Dacă cel vinovat este osîndit să fie bătut, judecătorul să pună să-l întindă la pămînt și să-i dea în fața lui un număr de lovituri potrivit cu greutatea vinei lui.
3. Să nu pună să-i dea mai mult de patruzeci de lovituri, ca nu cumva, dîndu-i mai multe lovituri decît atît, fratele tău să fie înjosit înaintea ta.
4. Să nu legi gura bouului, cînd treieră grîul.
5. Când frații vor locui împreună, și unul din ei va muri fără să lase copii, nevasta mortului să nu se mărite afară cu un străin, ci cumnatul ei să se ducă la ea, s-o ia de nevastă, și să se însoare cu ea ca cumnat.

6. Întîiul născut, pe care-l va naște, să moștenească pe fratele cel mort și să-i poarte numele, pentruca numele acesta să nu fie șters din Israel.
7. Dacă omul acesta nu vrea să ia pe cumnată-sa, ea să se suie la poarta cetății, la bătrîni, și să spună: „Cumnatul-meu nu vrea să ridice în Israel numele fratelui său, nu vrea să mă ia de nevastă după dreptul de cumnat.“
8. Bătrîni cetății să-l cheme, și să-i vorbească. Dacă el stăruiește, și zice: „Nu vreau s-o iau,“
9. atunci cumnată-sa să se apropie de el în fața bătrînilor, să-i scoată încălțăminte din picior, și să-l scuipe în față. Și luînd cuvîntul, să zică: „Așa să se facă omului care nu voiește să ridice casa fratelui său.“
10. Și casa lui se va numi în Israel „casa celui descălțat“.
11. Cînd doi oameni se vor certa unul cu altul, și nevasta unuia se va apropia să scoată pe bărbatul său din mîna celui ce-l lovește, dacă întinde mîna și apucă pe acesta din urmă de părțile rușinoase,
12. să-i tai mîna: să n-ai nicio milă de ea.
13. Să n’ ai în sacul tău două feluri de greutate, una mare și alta mică.
14. Să n’ ai în casă două feluri de efă, una mare și alta mică.
15. Ci să ai o greutate adevărată și dreaptă, să ai o efă adevărată și dreaptă, pentruca să ai zile multe în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.
16. Căci oricine face aceste lucruri, oricine săvîrșește o nedreptate, este o urîciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.
17. Adu-ți aminte ce ți-a făcut Amalec pe drum, la ieșirea voastră din Egipt:
18. cum te-a înfîlnit pe drum, și, fără nici o teamă de Dumnezeu, s’ a aruncat asupra ta pe dinapoi, asupra tuturor celor ce se tîrau la coadă, cînd erai obosit și sleit de puteri.
19. Cînd îți va da Domnul, Dumnezeul tău, odihnă, după ce te va izbăvi de toți vrăjmașii cari te înconjoară, în țara pe care Domnul, Dumnezeul tău, ți-o dă ca moștenire și spre stăpînire, să ștergi pomenirea lui Amalec de sub ceruri: să nu uiți lucrul acesta.

26

1. Cînd vei intra în țara pe care ți-o dă de moștenire Domnul, Dumnezeul tău, cînd o vei stăpîni și te vei așeza în ea,
2. să iei cele dintîi roade din toate rodurile pe cari le vei scoate din pămînt, în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău, să le pui într’ un coș, și să te duci la locul pe care-l va alege Domnul, Dumnezeul tău, ca să faci să locuiască Numele Lui acolo.
3. Să te duci la preotul care va fi în zilele acelea, și să-i spui: „Mărturisesc astăzi înaintea Domnului, Dumnezeului tău, că am intrat în țara pe care Domnul a jurat părinților noștri că ne-o va da.“
4. Preotul să ia coșul din mîna ta, și să-l pună înaintea altarului Domnului, Dumnezeului tău.
5. Apoi să iei iarăș cuvîntul, și să spui înaintea Domnului, Dumnezeului tău:
„Tatăl meu era un Arameu pribeag, gata să piară; s-a pogorît în Egipt cu puțini inși, și s-a așezat acolo pentru o vreme. Acolo, a ajuns un neam mare, puternic și mare la număr.
6. Egiptenii ne-au chinuit, ne-au asuprit, și ne-au supus la grea robie.
7. Noi am strigat către Domnul, Dumnezeul părinților noștri. Domnul ne-a auzit glasul, și a văzut asuprirea, chinurile și necazurile noastre.
8. Și Domnul ne-a scos din Egipt, cu mîna tare și cu braț întins, cu arătări înfricoșătoare, cu semne și minuni.
9. El ne-a adus în locul acesta, și ne-a dat țara aceasta, țară în care curge lapte și miere.
10. Acum iată, aduc cele dintîi roade din rodurile pămîntului pe care mi l-ai dat Tu, Doamne!“
Să le pui înaintea Domnului, Dumnezeului tău, și să te închini înaintea Domnului Dumnezeului tău.
11. Apoi să te bucuri, cu Levitul și cu străinul care va fi în mijlocul tău, de toate bunurile pe cari ți le-a dat Domnul, Dumnezeul tău, ție și casei tale.
12. După ce vei isprăvi de luat toată zeciuiala din rodurile tale, în anul al treilea, anul zeciuielii, s-o dai Levitului, străinului, orfanului și văduvei; și ei să mănînce și să se sature, în cetățile tale.
13. Să spui înaintea Domnului, Dumnezeului tău: „Am scos din casa mea ce este sfințit, și l-am dat

Levitului, străinului, orfanului și văduvei, după toate poruncile pe cari mi le-ai dat Tu; n-am călcat, nici n-am uitat niciuna din poruncile Tale.

14. N'am mâncat nimic din aceste lucruri în timpul meu de jale, n'am îndepărtat nimic din ele pentru vre o întrebuințare necurată, și n-am dat nimic din ele cu prilejul unui mort; am ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului meu, am lucrat după toate poruncile pe cari mi le-ai dat.

15. Privește din locașul Tău cel sfânt, din ceruri, și binecuvintează pe poporul Tău Israel, și țara pe care ne-ai dat-o, cum ai jurat părinților noștri, țara aceasta în care curge lapte și miere.“

16. Astăzi, Domnul, Dumnezeul tău, îți poruncește să împlinești legile și poruncile acestea; să le păzești și să le împlinești din toată inima ta și din tot sufletul tău.

17. Astăzi, tu ai mărturisit înaintea Domnului că El va fi Dumnezeul tău, că vei umbla în căile Lui, vei păzi legile, poruncile și rînduieșile Lui, și vei asculta de glasul Lui.

18. Și azi, Domnul ți-a mărturisit că vei fi un popor al Lui, cum ți-a spus, dacă vei păzi toate poruncile Lui,

19. și îți va da asupra tuturor neamurilor pe cari le-a făcut: întfietate în slavă, în faimă și în măreție, și vei fi un popor sfânt pentru Domnul, Dumnezeul tău, cum ți-a spus.“

27

1. Moise și bătrînii lui Israel au dat următoarea poruncă poporului: „Păziți toate poruncile pe cari vi le dau astăzi.

2. După ce veți trece Iordanul, ca să intrați în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să ridici niște pietre mari, și să le tencuiești cu var.

3. Să scrii pe pietrele acestea toate cuvintele din legea aceasta, după ce vei trece Iordanul, ca să intri în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, țară în care curge lapte și miere, cum ți-a spus Domnul, Dumnezeul părinților tăi.

4. După ce veți trece Iordanul, să ridicați pe muntele Ebal pietrele acestea, pe cari vă poruncesc azi să le ridicați, și să le tencuiți cu var.

5. Acolo, să zidești un altar Domnului, Dumnezeului tău, un altar de pietre, peste cari să nu treacă ferul;

6. din pietre întregi să zidești altarul Domnului, Dumnezeului tău. Să aduci pe altarul acesta arderi de tot Domnului, Dumnezeului tău;

7. să aduci jertfe de mulțămire, și să mănînci acolo și să te bucuri înaintea Domnului, Dumnezeului tău.

8. Să scrii pe aceste pietre toate cuvintele legii acesteia, săpîndu-le foarte deslușit.“

9. Moise și preoții din neamul Leviților au vorbit întregului Israel, și au zis: „Israele, ia aminte și ascultă! Astăzi, tu te-ai făcut poporul Domnului, Dumnezeului tău.

10. Să ascuți de glasul Domnului, Dumnezeului tău, și să împlinești poruncile și legile Lui pe cari ți le dau astăzi.“

11. În aceeaș zi, Moise a mai dat următoarea poruncă poporului:

12. „După ce veți trece Iordanul, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Iosif și Benjamin, să stea pe muntele Garizim, ca să binecuvinteze poporul;

13. iar Ruben, Gad, Așer, Zabulon, Dan și Neftali, să stea pe muntele Ebal, ca să rostească blestemul.

14. Și Leviții să ia cuvîntul, și să spună cu glas tare întregului Israel:

15. „Blestemat să fie omul care va face un chip cioplit sau un chip turnat, căci este o urîciune înaintea Domnului, un lucru ieșit din mâni de meșter, și care-l va pune într-un loc ascuns!“

- Și tot poporul să răspundă: „Amin!“

16. „Blestemat să fie cel ce va nesocoti pe tatăl său și pe mama sa!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“

17. „Blestemat să fie cel ce va muta hotarele aproapelui său!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“

18. „Blestemat să fie cel ce va face pe un orb să rătăcească pe drum!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“

19. „Blestemat să fie cel ce se atinge de dreptul străinului, orfanului și văduvei!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“
20. „Blestemat să fie cel ce se va culca cu nevasta tatălui său, căci ridică învelitoarea tatălui său!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“
21. „Blestemat să fie cel ce se va culca cu vreo vită oarecare!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“
22. „Blestemat să fie cel ce se va culca cu soru-sa, fiica tatălui său sau fiica mamei sale!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“
23. „Blestemat să fie cel ce se va culca cu soacră-sa!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“
24. „Blestemat să fie cel ce va lovi pe aproapele lui în ascuns!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“
25. „Blestemat să fie cel ce va primi un dar ca să verse sângele celui nevinovat!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“
26. „Blestemat să fie cine nu va împlini cuvintele legii acesteia, și cine nu le va face!“ - Și tot poporul să răspundă: „Amin!“

28

1. Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe cari ți le dau astăzi, Domnul, Dumnezeul tău, îți va da înțietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ.
2. Iată toate binecuvântările cari vor veni peste tine și de cari vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău:
3. Vei fi binecuvântat în cetate, și vei fi binecuvântat la câmp.
4. Rodul pîntecelui tău, rodul pămîntului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvîntate.
5. Coșnița și postava ta vor fi binecuvîntate.
6. Vei fi binecuvîntat la venirea ta, și vei fi binecuvîntat la plecarea ta.
7. Domnul îți va da biruință asupra vrăjmașilor tăi cari se vor ridica împotriva ta; pe un drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi dinaintea ta.
8. Domnul va face ca binecuvîntarea să fie cu tine în grînarele tale și în toate lucrurile pe cari vei pune mîna. Te va binecuvînta în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.
9. Vei fi pentru Domnul un popor sfînt, cum ți-a jurat El, dacă vei păzi poruncile Domnului, Dumnezeului tău, și vei umbla pe căile Lui.
10. Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele Domnului, și se vor teme de tine.
11. Domnul te va copleși cu bunătați, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pămîntului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da.
12. Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimeată țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvînteze tot lucrul mînilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.
13. Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului tău, pe cari ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini,
14. și nu te vei abate nici la dreapta nici la stînga dela toate poruncile pe cari vi le dau astăzi, ca să vă duceți după alți dumnezei și să le slujiți.
15. Dar dacă nu vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate poruncile Lui și toate legile Lui, pe cari ți le dau astăzi, iată toate blestemurile cari vor veni peste tine și de cari vei avea parte.
16. Vei fi blestemat în cetate, și vei fi blestemat pe câmp.
17. Coșnița și postava ta vor fi blestemate.
18. Rodul trupului tău, rodul pămîntului tău, fătul vacilor tale și fătul oilor tale, toate vor fi blestemate.

19. Vei fi blestemat la venirea ta, și vei fi blestemat la plecarea ta.
20. Domnul va trimete împotriva ta blestemul, turburarea și amenințarea, în mijlocul tuturor lucrurilor de cari te vei apuca, pînă vei fi nimicit, pînă vei pieri curînd, din pricina răutății faptelor tale, care te-a făcut să Mă părăsești.
21. Domnul va trimete peste tine ciurma, pînă te va nimici în țara pe care o vei lua în stăpînire.
22. Domnul te va lovi cu lingoare, cu friguri, cu obrinteală, cu căldură arzătoare, cu secetă, cu rugină în grîu și cu tăciune, cari te vor urmări pînă vei pieri.
23. Cerul deasupra capului tău va fi de aramă, și pămîntul subt tine va fi de fer.
24. Domnul va trimete țării tale în loc de ploaie praf și pulbere, care va cădea din cer peste tine pînă vei fi nimicit.
25. Domnul te va face să fii bătut de vrăjmașii tăi; pe un drum vei ieși împotriva lor, dar pe șapte drumuri vei fugi dinaintea lor; și vei fi o groază pentru toate împărățiile pămîntului.
26. Trupul tău mort va fi hrana tuturor păsărilor cerului și fiarelor pămîntului; și nu va fi nimeni care să le sperie.
27. Domnul te va bate cu buba rea a Egiptului, cu bube rele la șezut, cu rîie și cu pecingine, de cari nu vei putea să te vindeci.
28. Domnul te va lovi cu nebunie, cu orbire, cu rătăcire a minții,
29. și vei bîjbăi pe întunerec ziua nameaza mare, ca orbul pe întunerec; nu vei avea noroc în treburile tale, și în toate zilele vei fi apăsător, prădat, și nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor.
30. Vei avea logodnică, și altul se va culca cu ea; vei zidi casă, și n' o vei locui; vei sădi vie, și nu vei mînce din ea.
31. Boul tău va fi junghiat subt ochii tăi, și nu vei mînce din el; și se va răpi măgarul dinaintea ta, și nu și se va da înapoi; oile tale vor fi date vrăjmașilor tăi, și nu va fi nimeni care să-ți vină în ajutor.
32. Fiii tăi și fiicele tale vor fi date ca roabe pe mîna altui popor; și se vor topi ochii de dor, uitîndu-te toată ziua după ei, și mîna ta va fi fără putere.
33. Un popor, pe care nu-l cunoști, va mînce rodul pămîntului tău și tot venitul lucrului tău, și în toate zilele vei fi apăsător și sdrobot.
34. Priveliștea pe care o vei avea subt ochi te va face să înnebunești.
35. Domnul te va lovi cu o bubă rea la genunchi și la coapse, și nu te vei putea vindeca de ea, te va lovi dela talpa piciorului pînă în creștetul capului.
36. Domnul te va duce, pe tine și împăratul pe care-l vei pune peste tine, la un neam pe care nu l-ai cunoscut, nici tu, nici părinții tăi. Și acolo, vei sluji altor dumnezei, de lemn și de piatră.
37. Și vei fi de pomină, de batjocură și de rîs, printre toate popoarele la cari te va duce Domnul.
38. Vei sămăna multă sămînță pe cîmpul tău, și vei strînge puțin; căci o vor mînce toate lăcustele.
39. Vei sădi vie și le vei lucra, dar vin nu vei bea, ba nici n' o vei culege, căci o vor mînce viermii.
40. Vei avea măslini, pe toată întinderea țării tale: și nu te vei unge cu untdelemn, căci măslinile vor cădea.
41. Vei naște fii și fiice; dar nu vor fi ai tăi, căci se vor duce în robie.
42. Omizile îți vor mînce toți pomii și rodul pămîntului.
43. Străinul care va fi în mijlocul tău se va ridica tot mai sus peste tine, iar tu te vei pogori tot mai jos;
44. el îți va da cu împrumut, și tu nu-i vei da cu împrumut; el va fi fruntea și tu vei fi coada.
45. Toate blestemurile acestea vor veni peste tine, te vor urmări și te vor ajunge pînă vei fi nimicit, pentru că n' ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeului tău, pentru că n-ai păzit poruncile Lui și legile Lui, pe cari și le-a dat.
46. Ele vor fi vecinic ca niște semne și minuni pentru tine și sămînța ta.
47. Pentru că, în mijlocul belșugului tuturor lucrurilor, n' ai slujit Domnului, Dumnezeului tău, cu bucurie și cu dragă inimă,
48. vei sluji în mijlocul foamei, setei, goliciunii și lipsei de toate, vrăjmașilor tăi, pe cari-i va trimete Domnul împotriva ta. El îți va pune pe grumaz un jug de fer, pînă te va nimici.
49. Domnul va aduce de departe, dela marginile pămîntului, un neam care va cădea peste tine cu sbor de vultur, un neam a cărui limbă n-o vei înțelege,

50. un neam cu înfățișarea sălbatică, și care nu se va sfii de cel bătrîn, nici nu va avea milă de copii.
51. El va mânca rodul turmelor tale și rodul pămîntului tău, pînă vei fi nimicit; nu-ți va lăsa nici grîu, nici must, nici untdelemn, nici vițeei dela vaci, nici mieii de la oi, pînă te va face să pieri.
52. Te va împresura în toate cetățile tale, pînă îți vor cădea zidurile, aceste ziduri înalte și tari, în cari îți pusesei încrederea pe toată întinderea țării tale; te va împresura în toate cetățile tale, în toată țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeuul tău.
53. În strîmtorarea și necazul în care te va aduce vrăjmașul tău, vei mânca rodul trupului tău, carnea fiilor și fiicelor tale, pe care ți-i va da Domnul, Dumnezeuul tău.
54. Omul cel mai gingaș și cel mai milos dintre voi se va uita rău la fratele său, la nevasta care se odihnește pe sînul lui, la copiii pe cari i-a cruțat:
55. nu va da nici unuia din ei din carnea copiilor lui cu care se hrănește, fiindcă nu-i va mai rămînea nimic în mijlocul strîmtorării și necazului în care te va aduce vrăjmașul tău în toate cetățile tale.
56. Femeia cea mai gingașă și cea mai miloasă dintre voi, care, de gingașă și miloasă ce era, nu știa să calce mai ușor cu piciorul pe pămînt, va privi fără milă pe bărbatul care se odihnește la sînul ei, pe fiul și pe fiica ei:
57. nu le va da nimic din pielița noului născut, pieliță ieșită dintre picioarele ei și din copiii pe cari-i va naște, căci, ducînd lipsă de toate, îi va mânca în ascuns, din pricina strîmtorării și necazului în care te va aduce vrăjmașul tău în cetățile tale.
58. Dacă nu vei păzi și nu vei împlini toate cuvintele legii acesteia, scrise în cartea aceasta, dacă nu te vei teme de acest Nume slăvit și înfricoșat, adică de Domnul, Dumnezeuul tău,
59. Domnul te va lovi în chip minunat, pe tine și sămînța ta, cu răni mari și îndelungate, cu boli grele și necurmate.
60. Va aduce peste tine toate bolile Egiptului de cari tremurai, și ele se vor lipi de tine.
61. Ba încă, Domnul va aduce peste tine, pînă vei fi nimicit, toate felurile de boli și de răni cari nu sînt pomenite în cartea legii acesteia.
62. Dupăce ați fost atît de mulți ca stelele cerului, nu veți mai rămînea decît un mic număr, pentrucă n'ai ascultat de glasul Domnului, Dumnezeuului tău.
63. După cum Domnul Se bucura să vă facă bine și să vă înmulțească, tot așa Domnul Se va bucura să vă piardă și să vă nimicească; și veți fi smulși din țara pe care o vei lua în stăpînire.
64. Domnul te va împrăștia printre toate neamurile, dela o margine a pămîntului pînă la cealaltă: și acolo, vei sluji altor dumnezei pe cari nu i-ai cunoscut nici tu, nici părinții tăi, dumnezei de lemn și de piatră.
65. Între aceste neamuri, nu vei fi liniștit, și nu vei avea un loc de odihnă pentru talpa picioarelor tale. Domnul îți va face inima fricoasă, ochii lîncezi, și sufletul îndurerat.
66. Viața îți va sta nehotărîtă înaintea, vei tremura zi și noapte, nu vei fi sigur de viața ta.
67. În groaza care-ți va umplea inima și în fața lucrurilor pe care ți le vor vedea ochii, dimineața vei zice: „O, de ar veni seara!“ și seara vei zice: „O, de ar veni dimineața!“
68. Și Domnul te va întoarce pe corăbii în Egipt, și vei face drumul acesta despre care-ți spuseseam: „Să nu-l mai vezi!“ Acolo, vă veți vinde vrăjmașilor voștri, ca robi și roabe: și nu va fi nimeni să vă cumpere.“

29

1. Iată cuvintele legămîntului pe care a poruncit lui Moise Domnul să-l încheie cu copiii lui Israel în țara Moabului, afară de legămîntul pe care-l încheiase cu ei la Horeb.
2. Moise a chemat pe tot Israelul și le-a zis:
„Ați văzut tot ce a făcut Domnul subt ochii voștri, în țara Egiptului, lui Faraon, tuturor supușilor lui, și întregii lui țări:
3. marile încercări pe cari ți le-au văzut ochii, minunile și semnele acelea mari
4. Dar Domnul nu v'a dat minte să pricepeți, nici ochi să vedeți, nici urechi să auziți, pînă în ziua de azi.
5. Totuș El zice: „Eu v-am călăuzit patruzeci de ani în pustie; hainele nu vi s-au învechit pe voi, și

încălțăminte nu vi s-a învechit în picior:

6. pîne n-ați mîncat, și n-ați băut nici vin, nici băutură tare, ca să cunoașteți că Eu sînt Domnul, Dumnezeuul vostru.“

7. Ați ajuns în locul acesta; Sihon, împăratul Hesbonului, și Og, împăratul Basanului, ne-au ieșit înaintea, ca să ne bată, și i-am bătut.

8. Le-am luat țara, și am dat-o în stăpînire Rubeniților, Gadiților și la jumătate din seminția Manasiților.

9. Să păziți dar cuvintele legămîntului acestuia, și să le împliniți, ca să izbutiți în tot ce veți face.

10. Astăzi stați înaintea Domnului, Dumnezeuului vostru, voi toți, căpeteniile semințiilor voastre, bătrînii voștri, mai marii oștirii voastre, toți bărbații din Israel,

11. copiii voștri, nevestele voastre, și străinul care este în mijlocul taberii tale, dela cel ce-ți taie lemne, pînă la cel ce-ți scoate apă.

12. Stai ca să intri în legămînt cu Domnul, Dumnezeuul tău, în legămîntul acesta încheiat cu jurămînt, și pe care Domnul, Dumnezeuul tău, îl încheie cu tine în ziua aceasta,

13. ca să te facă azi poporul Lui și El să fie Dumnezeuul tău, cum ți-a spus, și cum a jurat părinților tăi, Avraam, Isaac și Iacov.

14. Nu numai cu voi închei legămîntul acesta încheiat cu jurămînt,

15. ci atît cu cei ce sînt aici printre noi, de față în ziua aceasta înaintea Domnului, Dumnezeuului nostru, cît și cu cei ce nu sînt aici printre noi în ziua aceasta.

16. Știți cum am locuit în țara Egiptului și cum am trecut prin mijlocul neamurilor pe cari le-ați străbătut.

17. Ați văzut urîciunile și idolii lor, lemnul și piatra, argintul și aurul, cari erau la ele.

18. Să nu fie între voi nici bărbat, nici femeie, nici familie, nici seminție, a căror inimă să se abată azi de la Domnul, Dumnezeuul nostru, ca să se ducă să slujească dumnezeilor neamurilor acelora. Să nu fie printre voi nici o rădăcină care să aducă otravă și pelin.

19. Nimeni, după ce a auzit cuvintele legămîntului acestuia încheiat cu jurămînt, să nu se laude în inima lui și să zică: „Voi avea pacea, chiar dacă aș urma după pornirile inimii mele, și chiar dacă aș adăuga beția la sete.“

20. Pe acela Domnul nu-l va ierta. Ci atunci mînia și gelozia Domnului se vor aprinde împotriva omului aceluia, toate blestemurile scrise în cartea aceasta vor veni peste el, și Domnul îi va șterge numele de sub ceruri.

21. Domnul îl va despărți, spre peirea lui, din toate semințiile lui Israel, și-i va face după toate blestemurile legămîntului scris în această carte a legii.

22. Vîrsta de oameni care va veni, copiii voștri cari se vor naște după voi și străinul care va veni dintr’o țară depărtată, - la vederea urgiilor și bolilor cu cari va lovi Domnul țara aceasta,

23. la vederea pucioasei, sării, și arderii întregului ținut, unde nu va fi nici sămînță, nici rod, nici o iarbă care să crească, întocmai ca la surparea Sodomei, Gomorei, Admei și Teboimului, pe cari le-a nimicit Domnul, în mînia și urgia Lui,-

24. toate neamurile vor zice: „Pentru ce a făcut Domnul astfel țării acesteia? Pentru ce această mînie aprinsă, această mare urgie?“

25. Și li se va răspunde: „Pentru că au părăsit legămîntul încheiat cu ei de Domnul, Dumnezeuul părinților lor, cînd i-a scos din țara Egiptului;

26. pentru că s-au dus să slujească altor dumnezei și să se închine înaintea lor, dumnezei pe cari ei nu-i cunoșteau și pe cari nu li-i dăduse Domnul.

27. De aceea S-a aprins Domnul de mînie împotriva acestei țări, și a adus peste ea toate blestemurile scrise în cartea aceasta.

28. Domnul i-a smuls din țara lor cu mînie, cu urgie, cu o mare iuțime, și i-a aruncat într-o altă țară, cum se vede azi.“

29. Lucrurile ascunse sînt ale Domnului, Dumnezeuului nostru, iar lucrurile descoperite sînt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia.

1. „Cînd se vor întîmpla toate aceste lucruri, binecuvîntarea și blestemul pe cari le pun înaintea ta, dacă le vei pune la inimă în mijlocul tuturor neamurilor între cari te va risipi Domnul, Dumnezeuul tău,
2. dacă te vei întoarce la Domnul, Dumnezeuul tău, și dacă vei asculta de glasul Lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, potrivit cu tot ce-ți poruncesc azi,
3. atunci Domnul, Dumnezeuul tău, va aduce înapoi robii tăi și va avea milă de tine, te va strînge iarăș din mijlocul tuturor popoarelor la cari te va împrăștia Domnul, Dumnezeuul tău.
4. Chiar dacă ai fi risipit pînă la cealaltă margine a cerului, chiar și de acolo te va strînge Domnul, Dumnezeuul tău, și acolo Se va duce să te caute.
5. Domnul, Dumnezeuul tău, te va aduce în țara pe care o stăpîneau părinții tăi, și o vei stăpîni; îți va face bine, și te va înmulți mai mult decît pe părinții tăi.
6. Domnul, Dumnezeuul tău, îți va tăia împrejur inima ta și inima seminței tale, și vei iubi pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești.
7. Domnul, Dumnezeuul tău, va face ca toate aceste blestemuri să cadă peste vrăjmașii tăi, peste cei ce te vor urî și te vor prigoni.
8. Și tu, te vei întoarce la Domnul, vei asculta de glasul Lui, și vei împlini toate aceste porunci pe cari ți le dau astăzi.
9. Domnul, Dumnezeuul tău, te va umplea de bunătați, făcînd să propășească tot lucrul mîinilor tale, rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pămîntului tău; căci Domnul se va bucura din nou de fericirea ta, cum se bucura de fericirea părinților tăi,
10. dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeuului tău, păzind poruncile și rînduielile Lui scrise în cartea aceasta a legii, dacă te vei întoarce la Domnul, Dumnezeuul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău.
11. Porunca aceasta pe care ți-o dau eu azi, nu este mai pesus de puterile tale, nici departe de tine.
12. Nu este în cer, ca să zici: „Cine se va sui pentru noi în cer și să ne-o aducă, pentru ca s-o auzim și s-o împlinim?“
13. Nu este nici dincolo de mare, ca să zici: „Cine va trece pentru noi dincolo de mare și să ne-o aducă, pentru ca s'o auzim și s'o împlinim?“
14. Dimpotrivă, este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima ta, ca s'o împlinești.
15. Iată, îți pun azi înainte viața și binele, moartea și răul.
16. Căci îți poruncesc azi să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, să umbli pe căile Lui, și să păzești poruncile Lui, legile Lui și rînduielile Lui, ca să trăiești și să te înmulțești, și ca Domnul, Dumnezeuul tău să te binecuvinteze în țara pe care o vei lua în stăpînire.
17. Dar dacă inima ta se va abate, dacă nu vei asculta, și te vei lăsa amăgit să te închini înaintea altor dumnezei și să le slujești,
18. vă spun astăzi că veți peri, și nu veți avea zile multe în țara pe care o veți lua în stăpînire, după ce veți trece Iordanul.
19. Iau azi cerul și pămîntul martori împotriva voastră că ți-am pus înainte viața și moartea, binecuvîntarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămînța ta,
20. iubind pe Domnul, Dumnezeuul tău, ascultînd de glasul Lui, și lipindu-te de El: căci de aceasta atîrnă viața ta și lungimea zilelor tale, și numai așa vei putea locui în țara pe care a jurat Domnul că o va da părinților tăi, lui Avraam, Isaac și Iacov“.

1. Moise s-a dus și a mai spus următoarele cuvinte întregului Israel:
2. „Astăzi“, le-a zis el, „eu sînt în vîrstă de o sută douăzeci de ani: nu voi mai putea merge în fruntea voastră și Domnul mi-a zis: „Tu să nu treci Iordanul!“
3. Domnul, Dumnezeuul tău, va merge El însuș înaintea ta, va nimici neamurile acestea dinaintea ta, și vei pune stăpînire pe ele. Iosua va merge înaintea ta, cum a spus Domnul.

4. Domnul va face neamurilor acestora cum a făcut lui Sihon și Og, împărații Amoriților și țării lor, pe cari i-a nimicit.
5. Domnul vi le va da în mână, și le veți face după poruncile pe cari vi le-am dat.
6. Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă însăimîntați de ei, căci Domnul, Dumnezeul tău, va merge El însuș cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa“.
7. Moise a chemat pe Iosua, și i-a zis în fața întregului Israel: „Întărește-te și îmbărbătează-te. Căci tu vei intra cu poporul acesta în țara pe care Domnul a jurat părinților lor că le-o va da, și tu îi vei pune în stăpînirea ei.
8. Domnul însuș va merge înaintea ta, El însuș va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme, și nu te spăimînta!“
9. Moise a scris legea aceasta, și a încredințat-o preoților, fiii lui Levi, cari duceau chivotul legămîntului Domnului, și tuturor bătrînilor lui Israel.
10. Moise le-a dat porunca aceasta: „La fiecare șapte ani, pe vremea anului iertării, la sărbătoarea corturilor,
11. cînd tot Israelul va veni să se înfățișeze înaintea Domnului, Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege El, să citești legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor.
12. Să strîngi poporul, bărbații, femeile, copiii și străinul care va fi în cetățile tale, ca să audă, și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, să păzească și să împlinească toate cuvintele legii acesteia.
13. Pentruca și copiii lor, cari n-o vor cunoaște, s-o audă, și să învețe să se teamă de Domnul, Dumnezeul vostru, în tot timpul cît veți trăi în țara pe care o veți lua în stăpînire, dupăce veți trece Iordanul.“
14. Domnul a zis lui Moise: „Iată că se apropie clipa cînd vei muri. Cheamă pe Iosua, și înfățișăți-vă în cortul întîlnirii. Eu voi da poruncile Mele.“ Moise și Iosua s’au dus și s’au înfățișat în cortul întîlnirii.
15. Și Domnul S’a arătat în cort, într’un stîlp de nor: și stîlpul de nor s’a oprit la ușa cortului.
16. Domnul a zis lui Moise: „Iată, tu vei adormi împreună cu părinții tăi. Și poporul acesta se va scula și va curvi după dumnezeii străini ai țării în care intră. Pe Mine Mă va părăsi, și va călca legămîntul Meu, pe care l-am încheiat cu el.
17. În ziua aceea, Mă voi aprinde de mînie împotriva lui. Îi voi părăsi, și-Mi voi ascunde Fața de ei. El va fi prăpădit, și-l vor ajunge o mulțime de rele și necazuri; și atunci va zice: „Oare nu m’au ajuns aceste rele din pricină că Dumnezeul meu nu este în mijlocul meu?“
18. Și Eu Îmi voi ascunde Fața în ziua aceea, din pricina tot răului pe care-l va face, întorcîndu-se spre alți dumnezei.
19. Acum, scrieți-vă cîntarea aceasta. Învăță pe copiii din Israel s-o cînte, pune-le-o în gură, și cîntarea aceasta să-Mi fie martoră împotriva copiilor lui Israel.
20. Căci voi duce pe poporul acesta în țara pe care am jurat părinților lui că i-o voi da, țară unde curge lapte și miere; el va mîncă, se va sătura și se va îngrișa; apoi se va întoarce la alți dumnezei și le va sluji, iar pe Mine Mă va nesocoti și va călca legămîntul Meu.
21. Cînd va fi lovit atunci cu o mulțime de rele și necazuri, cîntarea aceasta, care nu va fi uitată și pe care uitarea n-o va șterge din gura urmașilor, va sta ca martoră împotriva acestui popor. Căci Eu îi cunosc pornirile, cari se arată și azi, înainte chiar ca să-l fi dus în țara pe care am jurat că i-o voi da“.
22. În ziua aceea, Moise a scris cîntarea aceasta, și a învățat pe copiii lui Israel s-o cînte.
23. Domnul a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, și a zis: „Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei duce pe copiii lui Israel în țara pe care am jurat că le-o voi da; și Eu însumi voi fi cu tine“.
24. Dupăce a isprăvit Moise în totul de scris într-o carte cuvintele legii acesteia,
25. a dat următoarea poruncă Leviților, cari duceau chivotul legămîntului Domnului:
26. „Luați cartea aceasta a legii, și puneți-o lîngă chivotul legămîntului Domnului, Dumnezeului vostru, ca să fie acolo ca martoră împotriva ta.
27. Căci eu îți cunosc duhul tău de răzvrătire și încăpățînarea ta cea mare. Dacă vă răzvrățiți voi împotriva Domnului cît trăiesc eu încă în mijlocul vostru, cu cît mai răzvrățiți veți fi după moartea

mea!

28. Strângeți înaintea mea pe toți bătrânii semințiilor voastre și pe căpeteniile oștirii voastre; voi spune cuvintele acestea în fața lor, și voi lua martor împotriva lor cerul și pământul.

29. Căci știu că după moartea mea vă veți strica, și vă veți abate dela calea pe care v-am arătat-o; și în cele din urmă vă va ajunge nenorocirea, dacă veți face ce este rău înaintea Domnului, pînă acolo încît să-L mîniați prin lucrul minilor voastre“.

30. Moise a rostit toate cuvintele cîntării acesteia, în fața întregii adunări a lui Israel:

32

1. „Luați aminte ceruri, și voi vorbi;
Ascultă, pământule, cuvintele gurii mele.
2. Ca ploaia să curgă învățăturile mele,
Ca roua să cadă cuvîntul meu,
Ca ploaia repede pe verdeață,
Ca picăturile de ploaie pe iarbă!
3. Căci voi vesti Numele Domnului.
Dați slavă Dumnezeului nostru!
4. El este Stîncă; lucrările Lui sînt desăvîrșite,
Căci toate căile Lui sînt drepte;
El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate,
El este drept și curat.
5. Ei s'au stricat;
Ntrebnicia copiilor Lui, este rușinea lor!
Neam îndărătnic și stricat!
6. Pe Domnul îl răsplățiți astfel!
Popor nechibzuit și fără înțelepciune!
Nu este El oare Tatăl tău, care te-a făcut,
Te-a întocmit, și ți-a dat ființă?
7. Adu-ți aminte de zilele din vechime,
Socotește anii, vîrstă de oameni după vîrstă de oameni,
Întreabă pe tatăl tău, și te va învăța,
Pe bătrînii tăi, și îți vor spune.
8. Cînd Cel Prea Înalt a dat o moștenire neamurilor,
Cînd a despărțit pe copiii oamenilor,
A pus hotare popoarelor,
După numărul copiilor lui Israel,
9. Căci partea Domnului, este poporul Lui,
Iacov este partea Lui de moștenire.
10. El l-a găsit într-un ținut pustiu,
Într'o singurătate plină de urlete înfricoșate;
L-a înconjurat, l-a îngrijit,
Și l-a păzit ca lumina ochiului Lui.
11. Ca vulturul care își scutură cuibul,
Sboară deasupra puilor,
Își întinde aripile, îi ia,
Și-i poartă pe penele lui:
12. Așa a călăuzit Domnul singur pe poporul Său,
Și nu era niciun dumnezeu străin cu El.
13. L-a suit pe înălțimile țării,
Și Israel a mîncat roadele cîmpului,
I-a dat să sugă miere din stîncă,

Untdelemnul care iese din stînca cea mai tare,
14. Untul dela vaci și laptele oilor,
Cu grăsimea mieilor,
A berbecilor din Basan și a țapilor,
Cu grăsimea grîului,
Și ai băut vinul, sîngele strugurelui.
15. Israel s-a îngrășat, și a asvîrlit din picior;
- Te-ai îngrășat, te-ai îngroșat și te-ai lățit! -
Și a părăsit pe Dumnezeu, Ziditorul lui,
A nesocotit Sînca mîntuirii lui,
16. L-au întăritat la gelozie prin dumnezei străini,
L-au mîniat prin urîciuni;
17. Au adus jertfe dracilor, unor idoli cari nu sînt dumnezei,
Unor dumnezei pe cari nu-i cunoșteau,
Dumnezei noi, veniți de curînd,
De cari nu se temuseră părinții voștri.
18. Ai părăsit Stînca cea care te-a născut,
Și ai uitat pe Dumnezeul, care te-a întocmit.
19. Domnul a văzut lucrul acesta, și S'a mîniat,
S-a supărat pe fiii și fiicele Lui.
20. El a zis: „Îmi voi ascunde Fața de ei,
Și voi vedea care le va fi sfîrșitul,
Căci sînt un neam stricat,
Șînt niște copii necredincioși.
21. Mi-au întăritat gelozia prin ceea ce nu este Dumnezeu,
M'au mîniat prin idoli lor deșerți;
Și Eu îi voi întărita la gelozie printr-un popor care nu este un popor.
Îi voi mînia printr-un neam fără pricepere.
22. Căci focul mîniei Mele s'a aprins,
Și va arde pînă în fundul locuinței morților,
Va nimici pămîntul și roadele lui,
Va arde temeliile munților.
23. Voi îngrămădi toate nenorocirile peste ei,
Îmi voi arunca toate săgețile împotriva lor.
24. Vor fi topiți de foame, stinși de friguri,
Și de boli cumplite;
Voi trimete în ei dinții fiarelor sălbatice
Și otrava șerpilor.
25. Afară, vor peri de sabie, Și înlăuntru, vor peri de groază:
Și tînărul și fata,
Și copilul de țîță ca și bătrînul.
26. Voiam să zic: „Îi voi lua cu o suflare“,
Le voi șterge pomenirea dintre oameni!
27. Dar Mă tem de ocările vrăjmașului,
Mă tem ca nu cumva vrăjmașii lor să se amăgească,
Și să zică: „Mîna noastră cea puternică,
Și nu Domnul a făcut toate aceste lucruri”.
28. Ei nu sînt un neam care și-a pierdut bunul simț,
Și nu-i pricepere în ei.
29. Dacă ar fi fost înțelepți, ar înțelege,
Și s-ar gîndi la ce li se va întîmpla.
30. Cum ar urmări unul singur o mie din ei,

Și cum ar pune doi pe fugă zece mii,
Dacă nu i-ar fi vîndut Stînca,
Dacă nu i-ar fi vîndul Domnul?

31. Căci stînca lor nu este ca Stînca noastră,
Vrăjmașii noștri înșiși sînt judecători în această privință.

32. Ci vița lor este din sadul Sodomei
Și din ținutul Gomorei;
Strugurii lor sînt struguri otrăviți,
Bobițele lor sînt amare;

33. Vinul lor este venin de șerpi,
Este otravă cumplită de aspidă.

34. Oare nu este ascuns lucrul acesta la Mine,
Pecetluit în comorile Mele?

35. A Mea este răzbunarea și Eu voi răsplăti,
Cînd va începe să le alunece piciorul!
Căci ziua nenorocirii lor este aproape,
Și ceea ce-i așteaptă nu va zăbovi.“ -

36. Domnul va judeca pe poporul Său,
Dar va avea milă de robii Săi,
Văzînd că puterea le este sleită,
Și că nu mai este nici rob nici slobod.

37. El va zice: „Unde sînt dumnezeii lor, Stînca aceea care le slujea de adăpost,

38. Dumnezeii aceia cari mîncău grăsimea jertfelor lor,
Cari beau vinul jertfelor lor de băutură?
Să se scoale, să vă ajute,
Și să vă ocrotească!

39. Să știți dar că Eu sînt Dumnezeu,
Și că nu este alt dumnezeu afară de Mine;
Eu dau viață și Eu omor,
Eu rănesc și Eu tămăduiesc,
Și nimeni nu poate scoate pe cineva din mîna Mea.

40. Căci Îmi ridic mîna spre cer,
Și zic: „Cît este de adevărat că trăiesc în veci,

41. Atît este de adevărat că atunci cînd voi ascuți fulgerul săbiei Mele,
Și voi pune mîna să fac judecată,
Mă voi răzbuna împotriva protivnicilor Mei,
Și voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc;

42. Sabia Mea le va înghiți carnea,
Și-Mi voi îmbăta săgețile de sînge,
De sîngele celor uciși și prinși,
Din capetele frunțașilor vrăjmașului.”

43. Neamuri, cîntați laudele poporului Lui!
Căci Domnul răzbună sîngele robilor Săi,
El Se răzbună împotriva protivnicilor Săi,
Și face ispășire pentru țara Lui, pentru poporul Lui.“

44. Moise a venit și a rostit toate cuvintele cîntării acesteia în fața poporului; Iosua, fiul lui Nun, era cu el.

45. Dupăce a isprăvit Moise de rostit toate cuvintele acestea înaintea întregului Israel,

46. le-a zis: „Puneți-vă la inimă toate cuvintele pe cari vă jur astăzi să le porunciți copiilor voștri, ca să păzească și să împlinească toate cuvintele legii acesteia.

47. Căci nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viața voastră, și prin aceasta vă veți lungi zilele în țara pe care o veți lua în stăpînire, dupăce veți trece Iordanul.

48. În aceeași zi, Domnul a vorbit lui Moise, și a zis:

49. „Suiete-te pe muntele acesta Abarim, pe muntele Nebo în țara Moabului, în fața Ierihonului; și privește țara Canaanului pe care o dau în stăpânire copiilor lui Israel.

50. Tu vei muri pe muntele pe care te vei sui, și vei fi adăugat la poporul tău, după cum Aaron, fratele tău, a murit pe muntele Hor și a fost adăugat la poporul lui,

51. pentru că ai păcătuit împotriva Mea în mijlocul copiilor lui Israel, lângă apele Meriba, la Cades, în pustia Țin, și nu M-ai sfințit în mijlocul copiilor lui Israel.

52. Tu vei vedea doar de departe țara dinaintea ta; dar nu vei intra în țara pe care o dau copiilor lui Israel.”

33

1. Iată binecuvântarea cu care Moise, omul lui Dumnezeu, a binecuvântat pe copiii lui Israel, înainte de moartea lui.

2. El a zis: „Domnul a venit din Sinai,
Și a răsărit peste ei din Seir,
A strălucit din muntele Paran,
Și a ieșit din mijlocul zecilor de mii de sfinți,
Având în dreapta Lui focul legii.

3. Da, El iubește popoarele;

Toți sfinții sînt în mîna Ta.
Ei au stătut la picioarele Tale,
Au primit cuvintele Tale.

4. Moise ne-a dat legea,
Moștenirea adunării lui Iacov.

5. El era împărat în Israel,
Cînd se adunau căpeteniile poporului
Și semințiile lui Israel.

6. Trăiască Ruben și să nu moară,
Și bărbații lui să fie mulți la număr!”

7. Iată ce a zis despre Iuda:

„Ascultă, Doamne, glasul lui Iuda,
Și adu-l la poporul lui.
Puternice să-i fie mînile,
Și să-i fii în ajutor împotriva vrăjmașilor lui!”

8. Despre Levi a zis:

„Tumim și urim au fost încredințați bărbatului sfînt,
Pe care l-ai ispitit la Masa,
Și cu care Te-ai certat la apele Meriba.”

9. Levi a zis despre tatăl său și despre mama sa: „Nu i-am văzut!”

Și despre frații lui: „Nu vă cunosc!”

Iar de copii n-a vrut să mai știe.“

Căci ei păzesc Cuvîntul Tău,

Și țin legămîntul Tău;

10. Ei învață pe Iacov poruncile Tale,

Și pe Israel legea Ta;

Ei pun tămîie sub nările Tale,

Și ardere de tot pe altarul Tău.

11. Binecuvîntează tăria lui, Doamne!

Primește lucrarea mînilor lui!

Frînge șalele protivnicilor lui,

Și vrăjmașii lui să nu se mai scoale!“

12. Despre Beniamin a zis:

„El este prea iubitul Domnului,

El va locui la adăpost lângă Dînsul.
Domnul îl va ocroti totdeauna,
Și se va odihni între umerii Lui.“

13. Despre Iosif a zis:
„Țara lui va primi dela Domnul, ca semn de binecuvîntare,
Cel mai bun dar al cerului, roua,
Cele mai bune ape cari sînt jos,
14. Cele mai bune roade ale soarelui,
Cele mai bune roade ale fiecărei luni,
15. Cele mai bune roduri din munții cei vechi,
Cele mai bune roade de pe dealurile cele vecinice,
16. Cele mai bune roade ale pămîntului și din tot ce cuprinde el.
Bunăvoința Celui ce S'a arătat în rug
Să vină peste capul lui Iosif,
Pe creștetul capului domnului fraților lui!

17. El are frumuseța întîiului născut al taurului;
Coarnele lui sînt cum sînt coarnele bivolului;
Cu ele va împunge pe toate popoarele,
Pînă la marginile pămîntului:
Ele sînt zecile de mii ale lui Efraim,
Ele sînt miile lui Manase.“

18. Despre Zabulon a zis:
„Bucură-te, Zabuloane, de alergările tale,
Și tu, Isahar, de corturile tale!

19. Ei vor chema popoarele pe munte;
Acolo, vor aduce jertfe de dreptate,
Căci vor suge bogăția mării,
Și comorile ascunse în nisip.“

20. Despre Gad a zis:
„Binecuvîntat să fie cine lărgește pe Gad:
Gad se odihnește ca un leu, și sfișie la brațe și capete.

21. El a ales cea dintîi parte a țării,
Căci acolo stă ascunsă moștenirea legiuitorului;
El a mers cu frunțașii poporului,
A adus la îndeplinire dreptatea Domnului,
Și poruncile Lui față de Israel.“

22. Despre Dan a zis:
„Dan este un pui de leu,
Care s-aruncă din Basan.“

23. Despre Neftali a zis:
„Neftali, sătul de bunăvoință,
Și copleșit cu binecuvîntări dela Domnul,
Ia în stăpînire partea de apus și miazăzi!“

24. Despre Așer a zis: „Binecuvîntat să fie Așer între copiii lui Israel!
Plăcut să fie fraților lui,
Și să-și moaie piciorul în untdelemn!

25. Zăvoarele tale să fie de fer și de aramă,
Și puterea ta să țină cît zilele tale!“

26. Nimeni nu este ca Dumnezeuul lui Israel,
El trece pe ceruri ca să-ți vină în ajutor,
Trece cu măreție pe nori.

27. Dumnezeuul cel vecinic este un loc de adăpost,

Și sub brațele Lui cele vecinice este un loc de scăpare.
El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta,
Și a zis: „Nimicește-l.“

28. Israel este fără frică în locuința lui,
Isvorul lui Iacov este deoparte
Într'o țară plină de grâu și de must,
Și cerul lui picură roua.

29. Ferice de tine, Israele! Cine este ca tine,
Un popor mântuit de Domnul,
Scutul care îți dă ajutor,
Și sabia care te face slăvit?
Vrăjmașii tăi vor face pe prietenii înaintea ta,
Și tu vei călca peste înălțimile lor.“

34

1. Moise s'a suit din câmpia Moabului pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, în fața Ierihonului. Și Domnul i-a arătat toată țara: dela Galaad pînă la Dan,
2. tot ținutul lui Neftali, țara lui Efraim și Manase, toată țara lui Iuda pînă la marea de apus,
3. partea de miază-zi, împrejurimile Iordanului, valea Ierihonului, cetatea finicilor, pînă la Țoar.
4. Domnul i-a zis: „Aceasta este țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicînd: „O voi da seminței tale.” Ți-am arătat ca s-o vezi cu ochii tăi; dar nu vei intra în ea.“
5. Moise, robul Domnului, a murit acolo, în țara Moabului, după porunca Domnului.
6. Și Domnul l-a îngropat în vale, în țara Moabului, față în față cu Bet-Peor. Nimeni nu i-a cunoscut mormîntul pînă în ziua de azi.
7. Moise era în vîrstă de o sută douăzeci de ani cînd a murit; vederea nu-i slăbise, și puterea nu-i trecuse.
8. Copiii lui Israel au plîns pe Moise treizeci de zile, în câmpia Moabului; și zilele acelea de plîns și de jale pentru Moise s'au sfîrșit.
9. Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii, căci Moise își pusese mîinile peste el. Copiii lui Israel au ascultat de el, și au făcut potrivit cu poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul.
10. În Israel nu s'a mai ridicat prooroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față.
11. Niciunul nu poate fi pus alături de el, în ce privește toate semnele și minunile pe cari a trimis Dumnezeu să le facă în țara Egiptului împotriva lui Faraon, împotriva supușilor lui și împotriva întregii țări,
12. și în ce privește toate semnele înfricoșătoare pe cari le-a făcut Moise cu mîină tare înaintea întregului Israel.